Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2048 | 4 PAGINI — 20 BANI | joi 1 decembrie 1955

In preajma Congresului partidului

Să intensificăm munca politică, culturală și sportivă de masă la sate!

ÎN EDUCAȚIA COMUNISTĂ a tineretului de la sate, în mobilizarea lui la opera de cooperativizare a agriculturii și creșterea necontenită a producției agricole, un rol deosebit revine muncii politice, culturale și sportive de masă.

Cea de a treia plenară a C.C. al U.T.M., luînd în dezbatere această problemă, a constatat că, muncind pe baza sarcinilor trasate de Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M., organele și organizațiile U.T.M. au dobîndit unele succese, reușind să mobilizeze în mai mare măsură tineretul în lupta întregului nostru popor muncitor pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru obținerea de recolte îmbelșugate.

Un rol însemnat în obținerea acestor rezultate l-a avut întărirea diferitelor laturi ale muncii politice, culturale și sportive de masă a U.T.M. la sate. Astfel în anul 1954-55 a crescut numărul cercurilor, cursurilor și cursanților în învățămîntul politic al U.T.M. de la sate, s-a îmbunătățit conținutul lecțiilor și seminariilor prin legarea lor mai strînsă de sarcinile concrete ale tinerilor în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii și sporirea producției agricole. De asemenea, în iarna 1954-1955 peste 15.000 tineri mecanizatori au urmat cursurile de ridicare a calificării profesionale organizate în S.M.T. și G.A.S., iar peste 85.000 de tineri au frecventat cursurile și cercurile agro-zootehnice. Inițierea concursului „Iubiți cartea", a dus la o mai mare amploare a muncii cu cartea, iar în direcția organizării activității artistice de amatori și a distracției tineretului s-au obținut de asemenea o serie de realizări.

O intensificare a activității sportive de masă la sate a fost marcată de organizarea Spartachiadei de iarnă a satelor în 1954-1955 și de participarea a peste 1.000.000 de tineri din mediul sătesc la Concursurile Sportive ale Tineretului desfășurate în cinstea Festivalului de la Varșovia.

Plenara a III-a a C.C. al U.T.M. a atras însă atenția că în afara acestor realizări — sînt încă sarcini prevăzute în Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., cu privire la activitatea U.T.M., care nu sînt aplicate satisfăcător de către unele organe și organizații U.T.M. de la sate, manifestîndu-se lipsuri importante în munca politică, culturală și sportivă de masă în rîndurile tineretului muncitor de pe ogoare.

Invățămîntul politic încă nu este la înălțimea sarcinilor puse de partid; numărul tinerilor cuprinși în cercurile și cursurile politice U.T.M. este încă mic față de numărul utemiștilor și al tinerilor neorganizați de la sate; nivelul unor expuneri și convorbiri nu este pe deplin corespunzător. S-a neglijat organizarea lunară a informărilor politice, difuzarea și îndeosebi folosirea presei la sate este slabă, propaganda prin conferințe are neajunsuri serioase, iar numărul tinerilor cuprinși în învățămîntul agro-zootehnic de masă este mic. În organizarea concursului „Iubiți cartea" unele comitete regionale U.T.M. dau dovadă de formalism, urmărind mai ales munca de înscriere a tinerilor și neglijînd rolul educativ al concursului, pierzîndu-se din vedere felul în care se citesc și se însușesc cărțile din bibliografie.

In ceea ce privește activitatea sportivă, un număr mare de tineri de la sate, în special fete, nu practică încă sportul, nu sînt antrenați la concursuri pentru trecerea normelor G.M.A.

După cum a apreciat plenara, lipsurile existente în munca politică, culturală și sportivă de masă a U.T.M. la sate, se datoresc în primul rînd subaprecierii acestei munci de către unele comitete regionale și raionale U.T.M.

Pentru ridicarea activității la un nivel mai înalt, plenara a III-a a C.C. al U.T.M. a adoptat o hotărîre cuprinzătoare cu privire la sarcinile U.T.M. pentru îmbunătățirea muncii politice, culturale și sportive de masă în rîndurile tineretului de la sate.

In scopul intensificării muncii politice de mobilizare a tineretului, pentru formarea pe baza liberului consimțămînt de asociații simple, întovărășiri agricole, gospodării agricole colective și pentru întărirea celor existente, plenara stabilește că organele și organizațiile U.T.M. să organizeze pe o scară largă studierea de către activiști și tineret a Statutului model al G.A.C. și al întovărășirilor agricole; să se inițieze expuneri și seri de întrebări și răspunsuri urmate de vizionări de filme pe temele transformării socialiste a agriculturii precum și reuniuni în cinstea fruntașilor recoltelor bogate, vizite și întîlniri ale tinerilor țărani muncitori cu gospodării individuale cu tinerii colectiviști și întovărășiți etc. O mare atenție trebuie acordată însușirii și aplicării metodelor agrotehnice înaintate.

Plenara a subliniat necesitatea îmbunătățirii și lămuririi operative a tineretului muncitor de la sate asupra evenimentelor internaționale și asupra politicii externe a partidului și guvernului nostru. In acest scop tre-

(Continuare în pag. 3-a)

NOI REALIZĂRI ÎN SATELE PATRIEI NOASTRE

Noua clădire a Școlii elementare de 7 ani din Peștera, raionul Medgidia, a fost dată în folosință de curînd. Construcția are 4 săli de clasă, sală de festivități pentru 400 persoane, cancelarii și alte încăperi.

Școala a fost mobilată parțial prin autoimpunere.

In fotografie: Vedere generală a școlii.

Podul cel nou

Cînd venea apa mare, țăranii muncitori din comuna Șușița, raionul Filiași, care aveau casele situate peste apă erau nevoiți să aștepte cîteva zile pentru a putea veni în centrul comunei.

Sfatul popular comunal a hotărît să pună capăt acestei situații. Și astfel, de curînd a fost terminată construcția noului pod. Zeci de tineri țărani muncitori au ajutat în mod voluntar alături de vîrstnici la construcția lui.

Corespondent
MARIN VĂDUVESCU

Așa procedează utemiștii

DOMNEȘTI (de la corespondentul nostru). In urmă cu cîteva zile nu era prea plăcut să mergi pe drumul care leagă comuna Domnești, raionul Mihăilești, de gară. Șoseaua era plină de gropi, iar cînd ploua te înfundai în noroi pînă la glesne. Acum ți-e mai mare dragul să mergi pe acest drum. Ce s-a întîmplat?

In cinstea Congresului partidului utemiștii de la G.A.S.-Domnești și-au luat angajamentul să repare șoseaua.

Duminică, deși zi de odihnă, peste 40 de tineri s-au înarmat cu lopeți și tîrnăcoape apoi s-au împărțit în două echipe. Una dintre ele a plecat cu cele 10 căruțe și 2 camioane (puse la dispoziție de conducerea gospodăriei) să care piatră. Cealaltă echipă a curățat drumul, a început să-l niveleze apoi a împrăștiat piatra. Orele de muncă voluntară au fost foarte plăcute.

Cînd șoseaua a fost dreaptă și netedă, tinerii au pornit spre sat cîntînd un cîntec.

Secretarul organizației U.T.M. n-a știut pe care să-i evidențieze. Toți au fost harnici.

Magazin universal

Comuna Sîntana din raionul Criș, regiunea Arad, cinstește cel de al doilea Congres al partidului cu o nouă și frumoasă realizare: înființarea unui magazin universal.

Situat în centrul comunei, noul magazin are mai multe raioane: confecții, încălțăminte, textile, tricotaje, galanterie, articole de menaj etc.

In fiecare zi, magazinul universal e vizitat de sute de cumpărători. Ei sînt atrași de vitrinele ornamentate cu gust, de abundența și diversitatea mărfurilor precum și de buna deservire.

Corespondent
V. FRUMUZACHE

Scrisori de la „Grivița Roșie"

In fiecare dimineață, poștașul deșartă pe masa redactorului de serviciu tolba sa plină cu zeci și sute de scrisori. In plicurile albe, roșii, albastre, sînt cuprinse simțămintele, gîndurile și faptele pe care tinerii noștri le închină în aceste zile Congresului partidului. Iată, astăzi ne-au sosit vești de la Grivița Roșie, mănunchi de gînduri și fapte din noianul de succese ale tinerilor din complex, cuprinși în freamătul îndeplinirii angajamentelor în cinstea Congresului.

TINERII IȘI ȚIN CUVINTUL DAT

— In cinstea Congresului ne legăm să reparăm din materiale economisite în cel mai scurt timp vagonul de poștă nr. 1909...

Acesta a fost angajamentul brigăzii de tineret „16 Februarie" din atelierul de tîmplărie-clase, luat într-o ședință ținută de curînd. Și cum tinerii noștri obișnuiesc să-și țină cuvîntul dat, zilele trecute comunistul Grigore Dumitru, responsabilul brigăzii, a predat la recepție „bun pentru producție", vagonul poștal nr. 1909. Acum, tinerii de la tîmplărie se străduiesc să-și îmbogățească angajamentul îndeplinit cu noi și importante acumulări bănești peste plan.

Corespondent
ILIE POPA

Cu șase procente peste angajament

La atelierul tapițerie munca este bine organizată și metodele de lucru folosite, ca de pildă metodele sovietice ale lui Voroșin și Lidiei Korabelnicova, ajută pe muncitorii din atelier să-și îndeplinească regulat planul. Bazîndu-se pe posibilitățile existente, ei și-au luat în cinstea Congresului un angajament pe care erau hotărîți să-l îndeplinească: 2 la sută peste plan și lucru de cea mai bună calitate. Lucru de calitate au dat într-adevăr, căci comisia de recepție n-a avut de ce să se plîngă. Dar la cifra de plan îndeplinit a intervenit o schimbare. In loc de 2 la sută cît a fost angajamentul, muncitorii din atelier au realizat 8 la sută. Și aci tinerii au avut un cuvînt de spus: brigada de tineret condusă de comunistul Constantinescu Nicolae și-a depășit planul cu 5 la sută devenind brigadă fruntașă pe atelier.

Corespondent
NIȚU DUMITRU

Un angajament uitat

Țintuit de priviri încărcate de reproș „plimbărețul" — cum este denumit de toți din secția a IV-a ajustorul Constantin Gheorghe — s-a ridicat și a luat cuvîntul.

— Eu, tovarăși îmi iau angajamentul în fața voastră de a depăși norma cu... — se opri o clipă să socotească ce cifră este mai aproape de normă apoi, calculul odată încheiat, reluă nesigur... — voi depăși norma cu... 1 la sută.

Rîsete în ședință. — Halal angajament! — zise un tînăr din apropiere. Așa fruntaș — așa angajament...

Se părea însă că după acest angajament, Constantin Gheorghe are să înceteze cu plimbarea prin alte secții, cu învîrteala fără rost în jurul mașinii, în căutarea pieselor aruncate la întîmplare, cu dezordinea de la locul de muncă, în sfîrșit cu toate lipsurile care l-au confirmat pe Constantin — codașul subsecției. Ași! Ca și înainte, Costică, fluieră-vînt, pierde timpul. Nu numai că și-a uitat angajamentul pe care și l-a luat, dar pare surd la toate observațiile meșterului, la toate criticile utemiștilor în adunările generale, la toate privirile dezaprobatoare ale tovarășilor lui de secție. In secția a IV-a un tînăr se învîrtește degeaba. Pînă cînd?

Corespondent,
D. NEAGU

Poansonul Nr. 7

Comunistul Gamburov Mihai, trasator la subsecția biele, nu este bătrîn, deși este cel mai vechi trasator din complex și a crescut pe lîngă el aproape douăzeci de tineri, răsvîndiți acum prin mai toate secțiile și atelierele din „Grivița Roșie". Nu-i un lucru ușor să crești cadre. Pentru aceasta se cere în primul rînd o cunoaștere perfectă a meseriei, răbdare, perseverență, înțelegere și mai ales o dragoste neobosită pentru tinerele vlăstare ce se înalță viguros, demne să preia cu încredere schimbul de mîine al vechii gărzi de la „Grivița Roșie". De aceea calificarea unui tînăr este un eveniment în secție și el este pregătit cu grijă.

Cu cîtva timp în urmă, a avut loc un asemenea eveniment, în aparență mărunt dar, în viața a doi oameni, deosebit de semnificativ.

Maistrul a chemat la el pe utemistul Mardare Mircea, un tînăr vioi, harnic, cu mintea ageră și dragoste de meseria pe care de șase luni o învață.

— De mîine, Mircea, vei lucra singur. Ai acum poansonul tău. Să-l porți cu cinste.

Și meșterul a privit cu înțelegere emoția firească ce se citea în ochii tînărului. O înțelegea căci o citise de nenumărate ori în ochii tinerilor pe care-i crescuse și îi calificase. O vede în fiecare zi în respectul și dragostea cu care aceștia — acum lucrători calificați, fruntași pe complex — îl întîmpină zilnic cînd se întîlnesc prin secțiile complexului.

Și pînă acum meșterul — care nu este de loc bătrîn, ci tînăr, asemănător elevilor săi — nu a avut prilej să regrete un poanson dăruit. Ca și ale celorlalți tineri, piesele purtînd încrustarea „nr. 7". — aparținînd utemistului trasator Mardare Mircea — nu s-au întors de la recepție. Locomotivele cu biele purtînd poansonul nr. 7, aleargă harnice și trainice pe drumurile de fier ale patriei.

Corespondent
PĂTRU NICOLAE

In locuințe noi

Bucureștii Noi își află în zilele noastre adevăratul sens al numelui său. Un nou cartier de blocuri și locuințe muncitorești se dezvoltă neîncetat aci, de-a lungul bulevardului larg. În blocuri și în locuințe individuale se mută plini de bucurie muncitorii de la diferite fabrici din raion. Din Complexul C.F.R. „Grivița Roșie", de curînd, 18 familii s-au mutat în blocurile noi, dotate cu tot confortul modern. Printre acestea se numără familiile tovarășilor Nedelcu Gheorghe, trasator la secția a IV-a mecanică, Bulinaru Mihai de la S.I.M., Frățilescu Ion și Mihalache Mihai, cazangii și alții. De asemenea, conducerea a ajutat multor muncitori să-și construiască cu împrumut de la stat locuințe individuale. De pildă, 12 tovarăși din complex au ajuns la lucrările de finisare a locuințelor lor proprii. Peste puțin timp, pînă la Congres, ei se vor muta în locuințele lor spațioase și confortabile.

Corespondent
BAROSU ION

7 vagoane de fier vechi

In hotărîrea adunării generale U.T.M. se spunea așa: „Pînă la 23 decembrie, utemiștii și tinerii din Complexul „Grivița Roșie" vor colecta prin muncă voluntară 7 vagoane fier vechi".

Dar nu totdeauna planurile sînt duse întocmai la îndeplinire. Nici în angajament și nici în plan n-a fost socotit cel mai important factor, elanul tinerilor. Și iată că acest elan, al utemiștilor și tinerilor noștri de a întîmpina cu cinste Congresul, a făcut ca aceste șapte vagoane de fier vechi să fie colectate încă de la sfîrșitul lunii octombrie. Numai tinerii din secția oțelărie au colectat 30.000 kg. fier vechi, iar alături de ei stau tinerii de la secția instalații mecanice, centrul 1 vagoane și alții.

Corespondent
N. DUMITRU

NOI APARATE DE TELEVIZIUNE SOVIETICE

FABRICA de aparate de radio din Moscova a trecut din luna septembrie a acestui an la producerea în serie a unui nou aparat de televiziune „Temp-2". Acest televizor are posibilitatea de a recepționa 5 programe de transmisiune de televiziune și trei programe de emisiuni de radio ale stațiunilor cu modulație de frecvență. Noul aparat de televiziune are de asemenea contact pentru pick-up.

In fotografie: verificarea noilor aparate de televiziune în secția controlului tehnic.

Crescuți și educați de partid

LA 23 DE ANI...

Din primele clipe ale cunoștinței noastre, Stoian Ionel, tînăr tehnician de la întreprinderea de construcții 504 din regiunea Stalin, mi-a devenit apropiat, deși luîndu-mă drept un tovarăș venit să ceară „o situație", m-a supus unei judecăți neobișnuit de severe. Dornic să-i cunosc firea, l-am lăsat înadins vreme îndelungată pradă confuziei. Confuzia s-a dovedit bine venită: m-a ajutat să-l cunosc.

— A venit mai demult un tovarăș de la raionul U.T.M. și ne-a cerut un tabel cu toate lipsurile din ultimul semestru pînă la data de... Toate viciile omenești să le caligrafiem pe o coală lungă, ministerială...

Cu aceste cuvinte a ajutat mult, fără să-și dea seama poate, la înfiriparea unei tacite și trainice comunități sufletești: mie mi-a plăcut la dînsul disprețul aproape violent pentru tot ce-i birocrație neghioabă, iar dînsului nu i-a displăcut pe semne lipsa mea de îndemînare în a-l pune întrebări ca la carte. Și astfel ne-am înțeles de minune.

La 23 de ani, Stoian Ionel, acest tînăr puțin lăudăros — ce să-i facem, asta-i e firea — care mă tot iscodea cînd o să apară articolul despre el la gazetă, „ar fi bine la 4 noiembrie că atunci e și ziua mea de naștere", a lăsat prin multe meleaguri ale patriei, la Bicaz, la Hunedoara, la Craiova mărturii certe, indiscutabile ale devotamentului său pentru partid.

La 23 de ani, Stoian Ionel a ajuns la acea maturizare a sufletului cînd îți repugnă folosirea obositoare a cuvintelor mari. Odată, un tovarăș i-a cerut un articol pe o temă delicată: „Cum te ajută dragostea în producție?". Intrebarea era formulată cu atîta ostentație încît Stoian Ionel, om de gust, a ridicat din umeri a neputință. Viața de șantier l-a învățat să aibă oroare de cuvinte, să judece oamenii după trăinicia și frumusețea zidurilor pe care le-au construit. Stoian Ionel nu spune niciodată: „tovarăși, îmi iau angajamentul", ci „dacă nu rezolv eu chestia asta, să vedeți". Deși angajamentul nu strălucește prin desăvîrșire stilistică, Stoian Ionel și-l îndeplinește întotdeauna.

La 23 de ani Stoian Ionel își amintește cu severitate, fără acea dulce îngăduință pe care timpul o imprimă pățaniilor din adolescență, despre unele greșeli ale sale. Îmi istorisea întîmplarea după ce începusem să ne cunoaștem mai bine, la capătul unor ceasuri îndelungi de discuție cînd se poate trece firesc, fără supărătoare stridențe, la mărturisiri. La conferința de alegere a comitetului raional U.T.M., o fată, prietenă apropiată de altfel, l-a criticat cu severitate acuzîndu-l de cosmopolitism fiindcă a fost văzut în oraș purtînd o amărîtă și neisprăvită pălărioară vînătorească. Stoian Ionel a primit critica: „o să dau dracului pălăria vînătorească". În cerca însă în același timp și un sentiment de tristețe și amărăciune: „fata mi-e prietenă... putea să n-aștepte ședința" sentiment firesc cu care personal sînt întru totul de acord. Cînd greșește nu-i place să umble după circumstanțe atenuante: „să vedeți tovarăși, că nu-s de vină... m-a influențat mediul...", ci toată greutatea și-o ia asupra lui, nu vrea s-o împartă cu nimeni. „Așa-i și frumos" — precizează el. Deși greșeala nu e dintre cele mai grave, Stoian Ionel n-o poate uita, nu vrea s-o uite: „ce dracu mi-a venit să mă schimonosesc cu pălărioara vînătorească?".

La 23 de ani, tehnicianul constructor Stoian Ionel este cred unul din tinerii cei mai invidiați. La această vîrstă socotită încă o vîrstă a planurilor, a proiectelor, a căutărilor, a ipotezelor, Stoian Ionel a construit enorm. Pe la Bicaz la un pod, în Hunedoara la o cale ferată, în regiunea Stalin la o sală de spectacole și la blocurile muncitorești, prin multe meleaguri ale patriei, Stoian Ionel a arătat în trăinicia construcțiilor, în nenumăratele sale nopți albe dăruite muncii, sensul vieții sale, convingerile sale politice. Împărăția muncii sale, împărăția nopților sale albe se desfășoară pe întinderi de zeci de kilometri. Stoian Ionel poate opri călătorul, gest care deși pare unora prea simbolic, îl profesează totuși, și-l poate anunța cu mîndrie c-a trecut hotarul împărăției sale:

— De aici, în tot ce vezi sînt amestecat și eu... Vezi blocul ăsta?... Am lucrat la construirea lui.

Apoi adaugă imediat, aproape mecanic, cu o mîndrie care nu mi se pare de loc exagerată.

— N-am primit nici o reclamație...

Oamenii care muncesc și muncesc bine — Stoian Ionel e dintre aceștia — au dreptul inviolabil, asupra căruia nimeni nu trebuie să atenteze, de a fi mîndri.

La 23 de ani Stoian Ionel se bucură de un privilegiu rar pentru un tînăr: poate invita vizitatori pentru a le arăta construcțiile sale. Am fost împreună să vizităm o frumoasă sală de spectacole, construită după chipul și asemănarea Teatrului Muzical din București. Stoian Ionel urca scările albe de marmoră cu siguranță deplină, se plimba prin încăperi familiar, degajat, ca la el acasă; cei de la poartă nu-i mai cereau bilet de intrare, el nu protesta, socotea că așa-i firesc. Vizitarea unei construcții împreună cu un om care a participat zi de zi la înălțarea ei, trebuie făcută cu discreția cu care ai străbate o sală de amintiri, înțelegînd fireasca nostalgie a însoțitorului. Trecînd prin sălile albe, luminoase, Stoian Ionel nu-mi dădea explicații tehnice, ci depăna amintiri, evoca chipuri de oameni cu care a lucrat împreună, se întreba pe unde or mai fi acum, dacă s-au însurat sau nu și în concluzie îmi mărturisea că i s-a făcut dor de ei.

La sfîrșitul călătoriei, își dădu cu părerea despre construcție, uitînd că asemenea apreciere ar trebui să vină din partea însoțitorului:

— Ireproșabilă construcție!...

Își dădu seama c-a greșit, dar nu regretă prea mult că l-a luat gura pe dinainte.

La 23 de ani Stoian Ionel, nețînînd seama de cei care-l sfătuiau să mai aștepte: „nu te grăbi tovarășe.. întîi lichidează lipsurile în cadrul U.T.M.-ului și pe urmă"... s-a înfățișat cu sufletul deschis în fața partidului cerînd să fie primit în rîndul comuniștilor. La podurile de peste Bistrița, la Simeria, la Hunedoara, Stoian Ionel a lucrat crezînd cu patimă în adevărul partidului. De aceea credea că are dreptul să ceară primirea în partid: „să mă judece, să hotărască". Comuniștii au hotărît. L-au criticat pentru îngîmfare, dar l-au lăudat pentru pasiunea cu care muncește și l-au primit în rîndul candidaților.

La 23 de ani, Stoian Ionel are răspunderi mari. M-am întîlnit ultima oară cu dînsul la comitetul raional de partid. Îl aștepta primul secretar căruia urma să-i prezinte situația planului.

— Am primit o sarcină direct de la comitetul raional de partid... îmi mărturisi Stoian Ionel cu o mîndrie care mi se păru firească omenească...

Apoi, înainte de a urca scările spre biroul primului secretar veni lîngă mine și-mi șopti conspirativ:

— Planul e depășit... Ți-o spun așa... ca să fii liniștit...

La 23 de ani nu se pot înțelege toate adevărurile și toate frumusețile. Trebuie să existe însă neapărat o ierarhie în înțelegerea și cunoașterea lor.

Stoian Ionel a înțeles în toată amploarea și gravitatea lui adevărul esențial: credința pătimașă în partid. Stăpînii acestui adevăr sînt cei mai bogați. Stăpînii acestui adevăr mare vor înțelege toate adevărurile, toate frumusețile, toate bucuriile.

TEODOR MAZILU

Dinamo-București CAMPIOANĂ DE FOTBAL PE ANUL 1955

După ani de zile de asalt neîntrerupt, echipa Dinamo-București a reușit să ocupe primul loc în divizia A.

Emoțiile fotbaliștilor de la „Dinamo" au luat sfîrșit abia ieri, cînd au reușit să întreacă Locomotiva-Timișoara cu scorul de 2 — 1.

*

Citiți amănunte asupra ultimei etape a campionatului diviziei A în pagina a IV-a.

„Orice aş face, mă gîndesc mereu că slujesc prin aceasta atît cît îmi permit forțele mele, în primul rînd patria mea".

I. P. Pavlov

INTR-UN NOU CENTRU ŞTIINŢIFIC

LA BAZA DE CERCETĂRI DIN TIMIŞOARA A ACADEMIEI R. P. R.

Nu am scotocit după acest citat în opera marelui savant pentru a asigura un motto paginii noastre. Cuvintele acestea care exprimă o deviză, un crez, le-am întîlnit la un om de ştiință din Timişoara străjuindu-i camera de lucru.

„...mă gîndesc mereu că slujesc prin aceasta atît cît îmi permit forțele mele, în primul rînd patria mea". Această măreață flacără a patriotismului care înfierbîntă inimile oamenilor, acest izvor strălucitor al faptelor pline de abnegație pentru cauza poporului le-am întîlnit rodind în toată splendoarea la Baza de cercetări ştiințifice din Timişoara a Academiei R.P.R.

Cu trei ani de zile în urmă, această instituție nu exista în oraşul de pe Bega. A ridica o mare uzină, a construi un baraj complicat, acolo unde înainte nu era nimic, este destul de greu. Dar cînd o asemenea construcție este unică în felul ei, cînd acest „nu era nimic" este atît de categoric încît nu poți pricepe cum de s-a putut ca numai în trei ani în Timişoara să se dezvolte o puternică cetate ştiințifică cu peste 70 de cercetători — care nu se formează peste noapte — începi să pricepi un adevăr uluitor: ce lucru uriaş a făcut partidul creînd şi în vestul țării un centru ştiințific puternic, cu legături imediate, strînse, cu masele şi problemele lor!

Aci, la această bază ştiințifică poți întîlni o seamă de oameni tineri şi mai puțin oameni în vîrstă. Pe toți însă laolaltă i-a îndrumat partidul — organizatorul victoriilor noastre. Pe cei mai vechi el i-a chemat pe un drum nou, pe cei tineri i-a condus pe cărări nebătute de ei pînă acum şi pe toți laolaltă i-a îndrumat pe drumul marilor satisfacții, pe drumul slujirii poporului cu abnegație.

Aci la Timişoara am cunoscut un cercetător al țării oțelului care se scoală în fiecare dimineață în zori şi se culcă seara tîrziu, care timp de 15 ani s-a zbătut să construiască o maşină complicată, pentru ca oamenii să poată călători pe căile ferate în mai multă siguranță. Ne-a vorbit cu înflăcărare, dar cu multă modestie un tînăr cercetător de 28 de ani, despre marea lui bucurie: în aceste zile în străinătate se face o comunicare asupra unei lucrări a lui.

Aceasta este în cîteva cuvinte Baza de cercetări ştiințifice din Timişoara, temeinic proiectată, bine realizată şi excelent dotată.

In cuprinsul acestei pagini vom încerca să vă prezentăm cîteva tablouri ale activității ce se desfăşoară aci.

Tinere speranțe

Zilele trecute la Bratislava, la o conferință ştiințifică, un om în vîrstă, cu părul alb, s-a apropiat de academicianul sovietic Hrenov, strîngîndu-i călduros mîna:

„Iată că în sfîrşit v-am găsit. Colaboratorii mei din Timişoara m-au rugat să vă caut pentru a le înlesni procurarea ultimelor lucrări ale d-voastră. Documentația dumneavoastră i-a ajutat mult. Cu ajutorul ei colaboratorii mei au realizat o serie de lucruri interesante. De altfel despre aceste lucruri voi face comunicările respective".

Poate puțini dintre participanții la Conferința republicană de sudură de la Bratislava au putut citi pe fața omului de ştiință romîn bucuria pe care acesta a simțit-o urcînd la tribună pentru a ține cele trei comunicări.

Savantul cărunt care în curînd va împlini 70 de ani a făcut comunicări despre lucrările tinerilor săi elevi şi colaboratori care de-abia toți trei laolaltă reuşesc să însumeze vîrsta şefului lor.

Academicianul Corneliu Micloşi este bine cunoscut şi în străinătate pentru maşina „Taurus" de sudat şine fără adaus. In schimb cercetătorii principali ing. Traian Sălăgean şi ing. Viorel Micloşi lucrează numai de cîțiva ani. Dar şeful lor, le-a dăruit toată experiența sa acumulată în zeci de ani.

Acum cîțiva ani academicianul a urmărit cu mult interes activitatea studentului său Marga Gheorghe. Astăzi, fiul țăranului muncitor Marga din Rîşnov, este inginer cercetător în Colectivul de sudură şi asistent la Facultatea de electrotehnică din Timişoara — om de ştiință la numai 24 de ani.

Utemistul Gheorghe Marga a sărbătorit anul acesta la 12 mai trei evenimente importante din viața sa: ziua de naştere, aniversarea primirii sale în U.T.M. şi numirea sa la Baza de cercetări ştiințifice din Timişoara. La o vîrstă cînd colegi de-ai săi mai vîrstnici nici nu visau în trecut să fie deacum cercetători, inginerul Gheorghe Marga lucrează la comunicarea „O instalație de sudare electrică prin contact cu o putere mare".

La colectivul de sudură l-am cunoscut şi pe tehnicianul şef Ionel Pomuț. Şi acest colaborator al academicianului Micloşi este foarte „vîrstnic": a împlinit de curînd 25 de ani. Fostul ucenic de la Şcoala profesională I.E.T. a crescut şi s-a dezvoltat sub îndrumarea academicianului Micloşi care i-a fost timp de patru ani profesor şi director. Acum el urmează un curs de proiectanți al A.S.I.T. şi se pregăteşte pentru institut.

In aşteptarea academicianului, colaboratorii săi tineri împreună cu cercetătorul principal ing. Mircea Gherman lucrează la un nou sistem de sudură pentru industria petroliferă. Exemplul academicianului Micloşi, al savantului care-şi începe ziua de muncă la 7 dimineața şi o încheie noaptea tîrziu, îi însufleţeşte pe membrii colectivului de sudură al Bazei. Toate forțele lor, întreaga capacitate creatoare ei şi-o închină patriei iubite.

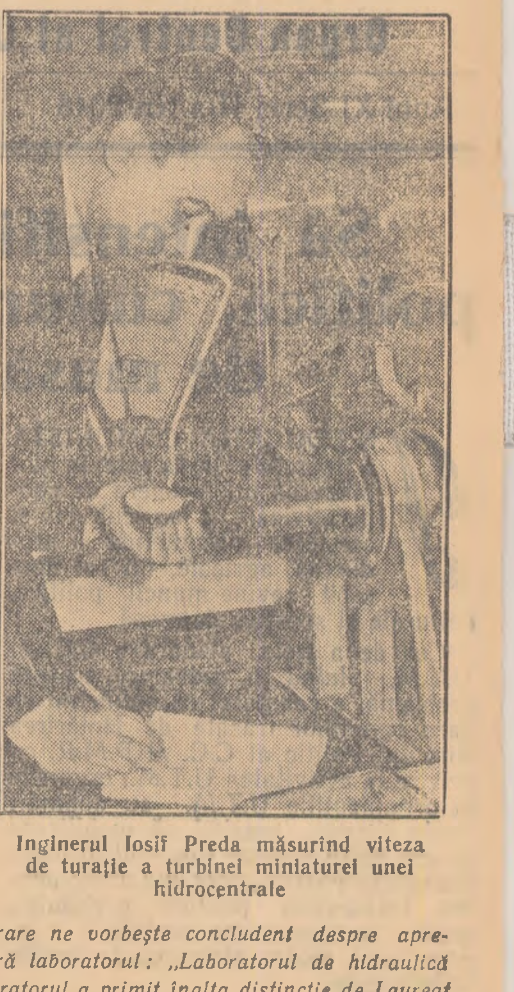
Inginerii Viorel Micloşi, Traian Sălăgean şi Gheorghe Marga împreună cu cercetătorul principal ing. Mircea Gherman în fața planşei

Un laborator renumit

Uşa grea a laboratorului de hidraulică se deschide scîrțîind. Cîțiva tineri au intrat cu sfială, admirînd coloşii din laboratoare. S-au prezentat la inginer care era tocmai acolo.

— Sîntem din Iaşi de la Institutul agronomic. Am dori să vizităm, dacă ne îngăduiți, laboratorul dumneavoastră despre care am auzit multe.

Inginerul i-a condus pe oaspeți, dînd explicații asupra maşinilor. Vizitele acestea sînt obişnuite la laborator. Vin specialişti din toată țara să admire creația hidraulicienilor timişoreni. Originalitatea multor maşini ce se găsesc aici i-a uimit şi pe oaspeții străini din numeroase țări ca: R.D. Germană, R.P.D. Coreeană, R. P. Bulgaria etc., care au vizitat laboratorul.

Inginerul Iosif Preda măsurînd viteza de turație a turbinei miniaturei unei hidrocentrale

O mică firmă la intrare ne vorbeşte concludent despre aprecierea de care se bucură laboratorul: „Laboratorul de hidraulică „N. E. Jucovschi". Laboratorul a primit înalta distincție de Laureat al Premiului de Stat pe anul 1953.

Vestitul laborator al Institutului politehnic datează mai de mult. In anii puterii populare însă el şi-a mărit suprafața de şapte ori.

Aici lucrează prof. Bărglăzan, membru corespondent al Academiei R.P.R., şeful colectivului de maşini hidraulice al Bazei de cercetări ştiințifice din Timişoara. Sub ochii acestui cunoscut profesor au crescut generații întregi de specialişti în maşini hidraulice. Cu ocazia examenelor de stat, mulți elevi ai profesorului au lăsat cîte o amintire în laborator: lucrările de diplomă. Dintre feluritele maşini ce se găsesc aici am vrea să vă povestim cîte ceva numai despre o singură lucrare. E vorba de o hidrocentrală construită de doi tineri absolvenți ai Politehnicii, Crețu Gavril şi Bitang Alexandru, sub îndrumarea prof. Bărglăzan.

Fireşte că în laborator nu se găseşte decît o miniatură a hidrocentralei. Mai întîi a fost executată această miniatură, s-a făcut proba la ea şi apoi s-a trecut la construirea de fapt a hidrocentralei.

Iată cum arată această construcție. Rîul pe care se află construită are două căderi cu debite diferite. După toate regulile ştiinței de pînă acum trebuiau construite aici două agregate; pentru fiecare cădere unul separat. Cei doi tineri au trecut peste aceste practici ale hidraulicei şi au construit un singur agregat prin unificarea turbinelor pe un singur ax. Din 1951 hidrocentrala merge perfect.

Aceasta e doar una din maşinile pe care le păstrează laboratorul de hidraulică.

Convorbire în zori de zi

Cînd am ieşit pe stradă, negura nopții se ridica încet, luminile mai ardeau încă în oraş, trecătorii erau puțini şi tramvaiele abia îşi începeau zdrăngănitul supărător...

Ce căutam în zori de zi pe străzile Timişoarei?

Sîmbătă am reuşit, prin nu ştiu ce minune, să luăm legătura cu profesorul Ştefan Nădăşan, membru corespondent al Academiei R.P.R., şeful colectivului de rezistență a materialelor de la Baza ştiințifică din Timişoara. L-am rugat pe profesor să ne acorde o întrevedere. După o îndelungată socoteală ne-a declarat că poate să ne primească miercuri dimineața, înainte de ora 7, la laboratorul de rezistență a materialelor de la Politehnică, pentru 30 sau cel mult 45 minute. Asta ca o dovadă a prețuirii pe care o acordă oamenilor de presă — după cum ne-a declarat dînsul.

Cînd am intrat în laborator l-am găsit pe profesor la un birou plin de cărți şi documente, cufundat în lucru.

Colectivul condus de comunistul Ştefan Nădăşan dă lupta pentru prelungirea vieții materialelor. Asta ar fi pe scurt denumirea colectivului de rezistență. Poate n-ați ştiut că şi oțelul are o viață, care se poate prelungi, că şi metalul oboseşte şi îmbătrîneşte. Ni s-a arătat şi un aparat de obosire a metalului. Pur şi simplu materialul e pus la obosire şi se fac cercetări asupra lui, parcă ar fi un cobai. După ce a vorbit despre munca colectivului, profesorul Nădăşan ne-a istorisit despre cercetările sale.

Incă din tinerețe profesorul se ocupă cu cercetarea rezistenței osiilor vehiculelor C.F.R. Din 1936 el a căutat să construiască o maşină care să permită examinarea oțelului osiilor nu numai la solicitări ciclice variabile, ci şi la şocuri (e vorba de şocurile care se produc prin trecerea roților de pe o şină pe alta). Profesorul a colindat prin Elveția, Germania, Franța, dar n-a găsit nici un om de ştiință să-l ajute. A cercetat vrafuri întregi de lucrări pentru o documentare cît de mică, dar n-a găsit. In anii aceia statul nu avea interesul să sprijine lucrările ştiințifice de cercetare a cauzelor ruperii osiilor de vagoane, care mai totdeauna duc la accidente.

Profesorul comunist ne-a arătat maşina. A construit-o în 1951, în anii puterii populare. In sfîrşit profesorul a găsit sprijin şi ajutor de nădejde pentru realizarea maşinii.

Ne am uitat la maşina aceea, ca la un lucru sfînt; e doar o maşină care s-a construit în 10—15 ani.

Cînd am plecat de la profesorul Nădăşan, pe stradă oamenii forfoteau de-acuma, se luminase de-a binelea.

Noul colorant

Pe uşa masivă de stejar stă prinsă o tăbliță aurie: „Sectorul coloranți". Inăuntru o sală luminoasă, obişnuită, de laborator. Multe eprubete, trepieduri, spirtiere, tineri şi tinere aplecați asupra microscoapelor. „Desigur vom afla lucruri importante" Dar elanul reporterului se spulberă apoi brusc ca o biată păpădie:

— Sectorul coloranți există doar de vreo 9-10 luni — ne anunță însoțitorul nostru. Putem deci merge mai departe!

— Mai departe — de ce?

Pall Ilonca, tînăra cercetătoare principală a sectorului, îşi manifestă mirarea față de tentativa noastră de a părăsi laboratorul, apoi ne pune la curent cu noutățile.

Intr-adevăr aparențele ne-au înşelat. Ne facem cuvenita autocritică!

Iată cîteva amănunte:

- In decursul acestui an sectorul a făcut patru comunicări ştiințifice şi a prezentat două protocoale, toate din domeniul sintezei de noi coloranți.
- Pentru industrie a fost studiat un nou colorant: „Sudan-3".
- In curînd se va face o comunicare despre un colorant de cauciuc indigen care va înlocui pe acela care pînă în prezent se importă din străinătate.

Şi pentru fiecare rezultat s-au făcut sute şi sute de experiențe. De zeci şi zeci de ori utemista Pall Ilonca, Schmid Valter sau Balint Aurel au lăsat din mînă o eprubetă pentru a relua aceeaşi experiență... Dar din această migală se naşte noul.

Pe scurt!

- In acest an Baza de cercetări ştiințifice din Timişoara a Academiei R.P.R. a făcut aproape 100 comunicări ştiințifice şi protocoale.
- Noul laborator al secției de maşini hidraulice este construit din beton armat şi ocupă o suprafață de 7 ori mai mare ca cel vechi.
- Pînă în prezent Baza a publicat în acest an 44 de articole în volum. Pînă la sfîrşitul anului urmează să apară volumul doi care va cuprinde alte 42 de articole ştiințifice.
- In pregătire sub tipar, se află 55 de articole ale cercetătorilor ştiințifici ai Bazei.
- Colectivul de metalurgie al Bazei, care îşi desfăşoară activitatea chiar în cadrul Combinatului metalurgic Reşița, a elaborat printre altele un studiu vast asupra producerii fontei cu grafit nodular în țara noastră.

OAZA DE LA SOCADOR

O coloană nesfîrşită de vagoane vîrfuite cu cereale străfulgeră prin fața ochilor noştri dispărînd apoi în această dimineață umedă de noiembrie, în zarea afumată a cîmpiei...

O mie de vagoane... două mii... cinci mii... opt mii, unsprezece mii...

Ultimul vagon din cele 12.000 pe care le-am urmărit, învăluit în ceața depărtărilor, a ieşit de mult din cîmpul nostru vizual. S-a aşternut din nou liniştea. Trenul, linia ferată, cîmpul cu semănăturile aurii proaspăt culese, toate au dispărut. Cît poți cuprinde cu ochii străluceşte un covor roşu ca sîngele. Pămîntul este aproape chel. Priveşti întinderea uriaşă, pînă te ustură ochii şi încep să-ți țîşnească lacrimile. Nimic! Nu se zăreşte nici un om. Vîntul nu leagănă nici un singur spic. E linişte. De multă vreme, după lupte îndîrjite, oamenii au renunțat să mai lucreze aceste întinderi. Aici pămîntul pare mort. După ce paiul de grîu răsare de vreo 10-15 cm., se chirceşte de parcă cineva l-ar strînge în cleşte. Pămînturile acestea nu poartă în adîncurile lor un blestem etern. Ele sînt bolnave... Numai în vestul țării, în regiunile Timişoara, Oradea, Arad şi Baia Mare, se întind aproape 200.000 ha. de sărături — soluri neproductive. Cauzele pentru care aceste întinderi s-au transformat în sărături conținînd o mare cantitate de săruri care ucid plantele, constau în faptul că întreaga cîmpie din vest este acoperită din cele mai vechi timpuri, de materialele depuse de ape, pe o grosime de 600-700 m. Aici a fost cîndva un uriaş lac natural. Adesea stratul de apă bogat în săruri se găseşte în vecinătatea suprafeței. Aşa a fost de mii şi mii de ani...

Azi partidul a cerut oamenilor de ştiință să intervină, să indice drumurile pe care trebuie mers pentru învingerea solurilor neproductive.

Partidul a cerut oamenilor de ştiință şi i-a ajutat; 100 de ha. au fost transformate în cîmp experimental. Acolo, la Socador, s-au luat măsuri de desecare; în cadrul unui sistem de drenaj a fost coborîtă pînza de apă, apoi s-au aplicat amendamente (îngrăşăminte).

A mai trecut un an. In mijlocul pustiului e o oază strălucitoare. Asistentul Crişan Iuliu şi ing. agronom Ene Constantin, doi tineri colaboratori ai prof. Stancu, care conduce lucrările în stațiune, au ce povesti...

Iată, tocmai se recoltează iarba de sudan: 9.000 kg. masă verde la hectar. Acum un an abia dacă adunai de aici vreo 250 kg. Iar dincoace a fost însămînțat grîu. Iată-l, a şi scos capul din glie. Ce mai straşnică pîtă vom mînca de aici!

Trenul cu cele 12.000 vagoane care ne-a zburat prin fața ochilor nu este o himeră. Deocamdată, cam atîta se pierde în vestul țării de pe urma sărăturilor. Dar nu-i prea departe timpul cînd trenul acesta va defila prin fața noastră plin cu pîine, cam vreo 100 milioane de pîini smulse suplimentar naturii în fiecare an.

BIOLOGUL COMUNIST BENEDICT MENKES

Un vîrstnic care mai tot timpul rîde cu o poftă molipsitoare, veşnic viol ca un copil zburdalnic, cu o frunte largă şi părul argintiu. Acesta este biologul Benedict Menkes, membru corespondent al Academiei R.P.R.

E poate miraculos cum acest savant are o asemenea forță tinerească de muncă. Trebuie să ştim că comunistul Benedict Menkes e şi directorul Bazei de cercetări ştiințifice a Academiei R.P.R. din Timişoara, profesor universitar la Institutul medico-farmaceutic şi membru în comitetul regional de partid. Dacă soția lui nu i-ar mai aminti, uneori, profesorul Menkes n-ar mai mînca şi n-ar mai dormi.

Ziariştii nu-i plac de loc, că-i pun multe întrebări aiurea, cu zootehnicienii nu se împacă... adică ei s-au supărat foc pe profesor. Cică s-a băgat în zootehnie.

★

Privesc printr-o ferestruică, nu una obişnuită. E o ferestruică făcută într-un ou. Un om în halat alb ca neaua, introduce o siringă prin ferestruică. Peste cîteva secunde oul injectat îşi reia locul în laborator. Peste ferestruică se aplică un gemuleț prin care de-acum încolo se va cerceta tot ce se întîmplă în ou după injecție.

La timpul potrivit, din ou va ieşi un pui obişnuit. Găina care se va dezvolta din acest pui va da însă ouă de o mărime neobişnuită. Şi din aceste ouă vor ieşi pui mai mari, mai viguroşi. Din generație în generație, noile însuşiri ale ouălelor şi găinilor se vor imprima şi se vor întări.

Intr-o clipă de răgaz biologul Benedict Menkes, discută cu colaboratorii săi

Nu-i aşa că toată povestea acestor ouă e foarte simplă? Numai că de curînd s-au împlinit 10 ani de cînd Benedict Menkes a început cercetările în problema hibridării vegetative. Am văzut în laboratorul savantului ouă normale de pui „Leghorn" în greutate de 50 grame şi alături ouă mari, luate de la a treia generație de găini, de 80 grame şi unele chiar de 90. Mărimea acestor ouă se apropie de a celor de rață. Găinile „Leghorn" cîntăresc de obicei 1800 grame. Găinile ce au ieşit din noile ouă sînt în medie de 2500 grame.

Benedict Menkes a obținut de asemenea rezultate deosebit de valoroase şi la transplantări de diferite organe, la embrion.

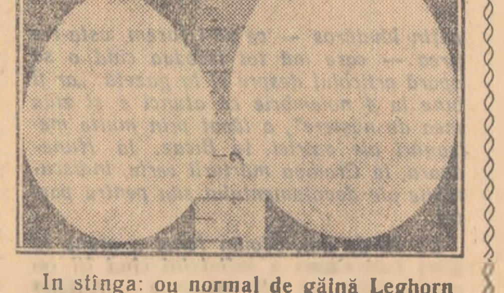
In realizarea acestor ouă se află înmagazinată munca de un deceniu al unui cunoscut biolog al nostru. Zece ani a stat Benedict Menkes aplecat deasupra microscopului, cercetînd țesuturile şi părțile lor infim de mici. De zeci şi sute de ori au fost reluate cercetările şi experiențele, ca să se ajungă pînă aici. Şi biologul ne spune că de-abia e la început de drum.

Cercetările cu ouăle şi găina „Leghorn" au un caracter experimental, pentru a se confirma teoriile originale ale biologului privind procesul de dezvoltare a embrionului de animal.

E limpede că Benedict Menkes nu e zootehnician. Dar tot atît de limpede e şi faptul că rezultatele muncii sale ne sînt deosebit de prețioase. Iar zootehnicienii nu sînt chiar atît de supărați pe remarcabilul biolog, laureat al Premiului de Stat, pentru că s-a „băgat" în treburile lor. Mai ales, cei de la G.A.S.-Giarmata, care au primit de curînd 200 de ouă mari de la „crescătoria" lui Benedict Menkes îi sînt chiar recunoscători.

★

L-am întrebat pe profesor dacă are copii. Ne-a spus că n-are. Noi totuşi am făcut cunoştință cu cîțiva din copiii lui. Mulți dintre colaboratorii săi cei mai apropiați sînt tineri comunişti şi utemişti.

In stînga: ou normal de găină Leghorn de 50 gr.

In dreapta: un ou de 81 gr. obținut prin intervenție (de la a treia generație).

Comuniştii Bob Litvach, Mişu Deleanu au absolvit nu de mult Institutul şi acum sînt aspiranți, lucrînd sub îndrumarea biologului. De fapt toți tinerii colaboratori ai lui Benedict Menkes sînt aspiranți. Profesorul îi urmăreşte îndeaproape pe tineri şi se îngrijeşte ca ei să aibă o calificare ştiințifică înaltă.

Aceşti tineri ne-au povestit multe despre maestrul lor şi din fiecare cuvînt a reieşit dragostea cu care colaboratorii îl înconjoară pe savant.

Alții ne-au vorbit despre călătoriile profesorului în R. P. Bulgaria şi R. Cehoslovacă. Ni s-a mai povestit despre oamenii din străinătate şi din țară, care au venit să învețe de la profesor. Din R. D. Germană a venit special un tînăr aspirant, ca să ia contact cu cercetările renumitului biolog.

Colaboratorii au şi ei lucrările lor. De asemenea, ei se ocupă de creşterea altor tineri în cadrul Institutului medico-farmaceutic. Aşa că, să ne ierte profesorul dacă vom anunța cititorilor noştri că este totuşi şi bunic, cu mulți nepoți, în ciuda tinereții sale.

Secretarul ştiinţific

...A sosit o scrisoare de la Bucureşti. Academia R.P.R. cere secției de chimie să pregătească un material pentru Congresul de chimie analitică de la Lisabona..

...Au sosit oaspeții din R. P. Ungară cărora trebuie să li se facă un program al şederii lor la Timişoara.

...De la A.S.I.T. trebuie obținute două aparate de proiecție...

...Tipografia cere pentru tipar lucrările pentru volumul II al Bazei...

Iată doar cîteva din problemele zilnice pe care trebuie să le rezolve secretarul ştiințific al Bazei. In fiecare zi sînt zeci şi zeci de astfel de probleme, cu caracter biologic, hidraulic, de sudură, de chimie, de rezistența materialelor, de agronomie etc., Secretarul ştiințific e un tînăr simpatic, vesel, mereu căutat de colaboratorii diferitelor colective. Avalanşa de probleme zilnice nu reuşeşte să-l copleşească pe inginerul utemist Gyulai. Socotiți poate că programul secretarului ştiințific este complect, că în afară de problemele de mai sus, nu se mai ocupă şi cu altele? Nu! Gyulai este şi lector la Institutul politehnic. Apoi, în colaborare cu alți oameni de ştiință, lucrează la laboratorul de maşini hidraulice. De curînd, ei au realizat lucrarea: „Cercetarea unor distrugători de energie hidraulică". Gyulai mai este şi elev în anul III al Universității serale de partid de pe lîngă comitetul regional de partid. Seara, cînd vine acasă, se pregăteşte pentru aspirantură. Credeți cumva că Gyulai e doborît, copleşit de avalanşa de sarcini pe care le are pe cap? Uneori, ce-i drept, seara, cînd vine acasă, se simte obosit. Dar cît de plăcută este această oboseală, cînd e plină de satisfacții!

Acesta este în cîteva cuvinte secretarul ştiințific al Bazei, inginerul utemist Francisc Gyulai.

Unelte dure ca diamantul

...Strungarul a prins în mandrină o piesă din oțel mai dur şi a început să-l găurească cu burghiul. A luat apoi alte piese şi iar altele. Dar iată că după cîteva — burghiul i s-a tocit, ba s-a şi decalibrat.

...Un lăcătuş a primit o pilă nouă. A îngrijit-o bine şi totuşi după cîteva săptămîni pila s-a mai tocit.

Şi strungarul şi lăcătuşul doresc fără îndoială ca sculele lor să reziste mai mult...

Colectivul de rezistență a făcut intense cercetări în direcția prelungirii vieții uneltelor folosite de metalurgişti. Inspirîndu-se din experiența cercetătorilor sovietici colectivul a elaborat o metodă interesantă de creştere a durității diferitelor unelte. E vorba de aplicarea directă a unui strat de crom dur. Burghii, freze, matrițe, ştanțe, pile, alezoare şi alte unelte au fost cromate. Duritatea lor s-a ridicat la 1200 unități de Vichers, care înseamnă o duritate ce se apropie de cea a diamantului. Astfel duritatea acestor unelte a crescut de trei ori. Pe lîngă aceasta după cum s-a constatat, uneltele cărora li s-a aplicat un strat de crom dur, resping mai bine aşchiile. Prin cromare se mai pot şi recalibra uneltele.

In diferite uzine metalurgice s-a început aplicarea cromării dure pe diferite unelte. Prin strădania oamenilor de ştiință timişoreni, metalurgiştii noştri vor avea unelte dure, aproape ca diamantul.

Pagină redactată de
ŞTEFAN HALMOŞ
şi MARCEL ZONIS
Foto: RADU COSTIN

Să intensificăm munca politică, culturală și sportivă de masă la sate!

(Urmare din pag. 1-a)

buie întărită propaganda prin conferințe — mijloc eficace de dezvoltare a cunoștințelor politice și culturale a maselor tineretului. Comitetele regionale și raionale U.T.M. trebuie să complecteze grupele de lectori și referenți, obligînd în același timp pe fiecare activist să țină lunar cel puțin o conferință în fața tineretului pe probleme politico-economice și internaționale, care să fie elaborate în colaborare cu secțiile culturale și agricole ale sfaturilor populare. Hotărîrea plenarei cere organelor și organizațiilor U.T.M. de la sate să urmărească îndeaproape pătrunderea, citirea și buna folosire la sate a presei de tineret și copii.

In activitatea culturală de masă la sate un loc important trebuie să-l ocupe popularizarea științelor naturii în rîndurile tineretului, explicarea științifică a vieții și a lumii. In acest scop, plenara a hotărît ca organele regionale și raionale U.T.M. să ia măsuri pentru crearea de „Cercuri ale naturaliștilor" pe lîngă căminele culturale, G.A.C., G.A.S., S.M.T. Aceste cercuri au datoria să desfășoare o activitate permanentă pentru popularizarea cunoștințelor de agronomie, pomicultură-viticultură, legumicultură, zootehnie, apicultură, miciurinism, despre sistemul solar, formarea pămîntului, originea și dezvoltarea vieții pe pămînt, originea și evoluția omului, explicarea fenomenelor naturii.

Plenara a subliniat importanța îmbogățirii cunoștințelor tineretului asupra trecutului de luptă al poporului nostru, a realizărilor regimului de democrație-populară, a frumuseților și bogățiilor patriei noastre, necesitatea întăririi continue a frăției dintre tinerii romîni și cei din rîndurile minorităților naționale în lupta comună pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului.

In direcția bunei desfășurări a învățămîntului politic U.T.M. de la sate, plenara a indicat măsuri pentru îmbunătățirea conținutului lecțiilor și mărirea continuă a numărului de cercuri și cursuri politice U.T.M. O grijă mai mare va trebui dată pregătirii politico-ideologice a propagandiștilor în seminariile lunare pentru a se asigura elaborarea unor lecții și convorbiri vii, legate de sarcinile concrete ale cursanților. In acest sens trebuie folosite metode tinerești de instruire a propagandiștilor, care să stimuleze inițiativa și interesul lor pentru această muncă.

Necesitatea întăririi muncii cu cartea în rîndul tineretului și extinderii largi a concursului „Iubiți cartea", ca mijloc de apropiere a tinerilor de literatură și de stimulare a gustului lor pentru citit, impune — așa cum se stabilește în hotărîrea plenarei — analizarea periodică a modului în care toți utemiștii și cei mai mulți tineri sînt cuprinși în concurs și citesc cărțile prevăzute în bibliografie, sprijinirea căminelor culturale în organizarea diferitelor acțiuni de popularizare și răspîndire a cărții etc. In cinstea Congresului partidului comisiile concursului „Iubiți cartea" să-și propună ca obiectiv înmînarea primelor insigne de „Prieten al cărții". Organele și organizațiile U.T.M. au datoria să ia asupra lor sarcina alfabetizării neștiutorilor de carte care au mai rămas, muncind sub lozinca „Nici un neștiutor de carte în comuna noastră".

Numeroase și variate sînt mijloacele stabilite în hotărîrea plenarei pentru îmbunătățirea activității artistice și a distracției tineretului de la sate. In colaborare cu consiliile sindicale și sfaturile populare regionale, comitetele regionale U.T.M. pot organiza festivaluri regionale ale tineretului cuprinzînd manifestări artistice de masă desfășurate pe comună, raion, regiune, „sărbători ale cîntecului și a dansului pentru tineret" etc. Deosebit de atrăgătoare și instructive pentru tineret sînt asemenea manifestări ca șezători, hore, reuniuni, seri ale cîntecului și dansului, seri de ghicitori cu teme literare și științifice, concursuri de verificare a cunoștințelor geografice, istorice, literare etc. Se va iniția participarea echipelor artistice sătești de către echipele artistice din întreprinderi și instituții, precum și de către organizațiile U.T.M. din teatrele de stat, iar organizațiile U.T.M. vor mobiliza tineretul să participe la concursul cercurilor artistice de amatori sindicale din S.M.T. și G.A.S. și la cel de al IV-lea concurs artistic al căminelor culturale.

In hotărîre sînt prevăzute măsuri importante privind îmbunătățirea muncii politice, culturale și sportive de masă în rîndul tinerilor tractoriști din G.A.S. și S.M.T. Organele și organizațiile U.T.M. au datoria să sprijine conducerile G.A.S. și S.M.T. în perioada de iarnă pentru asigurarea bunei desfășurări a programului de calificare profesională, pentru ținerea de conferințe politice, științifice, tehnice și de cultură generală cu tractoriștii, să asigure în tot timpul anului informarea sistematică a tractoriștilor asupra evenimentelor politice interne și internaționale, să îndrume pe tinerii tractoriști să participe la activitatea artistică, sportivă din căminele culturale, să se îngrijească de aprovizionarea bibliotecilor din G.A.S., S.M.T. și a bibliotecilor volante ale brigăzilor îndeosebi cu cărțile prevăzute în listele bibliografice ale concursului „Iubiți cartea".

O atenție deosebită va trebui acordată de către organele și organizațiile U.T.M. muncii politice, culturale și sportive în rîndurile pionierilor. Pentru aceasta un număr tot mai mare de pionieri și școlari să fie antrenați în concursurile artistice și sportive, iar cît mai mulți scriitori, artiști, maeștri ai sportului, profesori, învățători să fie atrași la organizarea acțiunilor cultural-sportive pionierești și să se intensifice pregătirea politică și culturală a cadrelor ce muncesc cu pionierii.

Măsuri importante sînt prevăzute în legătură cu dezvoltarea activității sportive în rîndurile tineretului de la sate. Plenara cere comitetelor regionale, raionale și organizațiilor de bază U.T.M. ca sprijinind cercurile și colectivele sportive ale Asociației „Recolta", să antreneze tineretul în trecerea normelor complexului G.M.A. la concursuri și întreceri sportive, îndeosebi de atletism, oină, trîntă, înot, schi, săniuțe, șah și altele.

Plenara a indicat de asemenea organelor și organizațiilor U.T.M. să atragă în tot mai mare măsură pe tinerii intelectuali de la sate în munca de organizare și îndrumare a activității politice, culturale și sportive de masă, să se ocupe de educarea lor politico-ideologică, de condițiile lor de viață și muncă.

Printr-o susținută muncă politică, culturală și sportivă de masă, dezvoltînd legăturile lor cu masa tineretului necuprinsă, muncind sub conducerea și îndrumarea permanentă a organelor și organizațiilor de partid — organizațiile U.T.M. sînt chemate să mobilizeze întreg tineretul muncitor de la sate pentru a contribui la îndeplinirea marilor sarcini pe care partidul și guvernul le pun înaintea poporului muncitor pe tărîmul dezvoltării socialiste a agriculturii.

FIRUL UNEI ÎNTRECERI PENTRU FIRE

Vestea s-a răspîndit fulgerător: Filatura uzinelor textile „30 Decembrie"-Arad va da pînă în ziua deschiderii Congresului partidului 98.000 kg. fire peste planul anual.

★

Moraru Ioan își potrivi între dinți două din degetele mîinii drepte, trase aer în piept și un șuier prelung răsună peste țăcănitul ritmic al ringurilor.

„Alarma".

Tomuță întoarse capul și se îndreptă în fugă în direcția arătată de mîna stîngă a lui Moraru. Rusan Maria, Poya Iuliana, îl urmară.

„Alarma" vestește că în brigadă s-a întîmplat ceva. La ringul Lucreției Poya au „înflorit" cilindri. In ciuda sensului firesc al cuvîntului „înflorit", trebuie să vă dezamăgesc: cînd „înfloresc" cilindrii nu e vorba de nici un fel de bucurie.

„Florile". în cazul de față sînt scame care se depun pe cilindri făcînd ca ringul să dea fire neuniforme, sau să înfunde pur și simplu mașina

In cîteva minute, cele trei părți de ring la care lucrează Lucreția, au fost curățate de „flori" și firele uniforme începură din nou să „curgă". Lucreția le-a zîmbit bucuroasă celor care-i veniseră în ajutor, apoi fiecare a plecat la locul lui de muncă.

Cînd l-am rugat pe Moraru să-mi povestească despre „alarmă" mi-a răspuns scurt:

— Așa-i în întrecere. Ne ajutăm unii pe alții.

Cele povestite mai sus s-au petrecut în brigada de tineri filatori și filatoare nr. 20, din schimbul A.

Se spune că cine se trezește de dimineață ajunge departe. Așa că și ei vin cu o jumătate de oră înainte de începerea schimbului. Mașiniștii curăță ringurile, iar echipa de levată aprovizionează brigada cu țevi, lăzi pentru levată, semitort

Fiecare își are sarcina sa precisă și totuși...

Pe mașiniști ai să-i vezi ajutînd echipa de levată să scoată țevile pline, iar pe aceste fete ajutînd mașiniștilor să schimbe bobinele sau să înnoade firele rupte.

Fiecare minut e prețios și trebuie folosit ca atare. Disciplina pe care și-a impus-o brigada vine să confirme hotărîrea de a folosi din plin cele 480 minute de lucru. Cînd cineva stă nepăsător sau lipsește nemotivat, colectivul se dovedește a fi neîngăduitor.

Judecata brigăzii

Mai întîi cîteva amănunte. Brigada condusă de prim-muncitoarea Poya Iuliana este formată din cincisprezece fete și doi băieți. Apăi, după părerea băieților, mai bine să se crape pămîntul și să intre cît mai afund, decît să-i ia în discuție fetele.

Cînd cineva lipsește nemotivat sau cînd disciplina muncii în brigadă este încălcată, se convoacă o consfătuire fulger la care este invitat șeful de schimb sau responsabilul de sector, iar celui în cauză i se dă cuvîntul și tot el trebuie să propună și sancțiunea care crede că i se cuvine.

Tovarăși...

Poya Iuliana s-a ridicat de pe scaun și a început să vorbească: „Moraru își pune cenușă-n cap. Eu sînt de părere să fie mutat disciplinar din brigadă pe timp de o săptămînă. Aceasta, pentru că el trebuia să fie exemplu în fața celorlalți tineri"

Moraru a lăsat capul în jos vinovat, scormonind cu privirea undeva în crăpăturile dintre scîndurile podelei. A scăpat trenul din neglijență și n-a mai putut veni în fabrică, lipsind nemotivat, iar brigada nu i-a trecut asta cu vederea.

Și Moraru, mașinist la trei părți de ring și secretarul organizației U.T.M de secție, a trebuit să părăsească brigada pe termenul hotărît de întregul colectiv.

A părăsit-o Dacă brigada ar fi știut în amănunte ce se petrecea în inima lui atunci, poate că l-ar fi chemat înapoi.

Noroc că o săptămînă nu-i „un car de ani", așa cum i s-a părut lui Moraru.

In aceste zile de muncă entuziastă, asemenea întîmplări sînt foarte rare, tocmai pentru faptul că e o cinste să fii membru al brigăzii și să participi la realizarea angajamentului luat de ea în cinstea Congresului partidului

Poate de aceea și Moraru ajunge acum în gara Curtici cu o jumătate de oră înainte de plecarea trenului spre Arad.

O inovație — sau cine rîde la urmă rîde mai bine

Inovația lui Tomuță a stîrnit la început rîsul batjocoritor al celor din brigăzile schimbului B și C.

— Măi Tomuță, ia vezi, poate faci un automat grozav: cînd închizi un ochi aparatul tău s-o pornească pe ring și să-l curețe.

Agud Aurel își roti privirea triumfător, vrînd să culeagă roadele glumei sale, dar, din nefericire, fetele l-au săgetat cu priviri furioase, încît Agud înțelese că e timpul să se lase de glume ne la locul lor și să părăsească sala.

Povestea inovației e povestea ștergătorului. Tomuță s-a tot gîndit mai multe zile, apoi a adăugat la ștergător o bucată de postav și un arc. In felul acesta ștergătorul a început să curețe și trenul de laminaj. Cu pensula atingea firele și se destrămau iar treaba mergea încet. Apoi Tomuță a înlocuit postavul de pe ștergător cu păr de perie. Acum, după aceste modificări, el curăță la un ring praful de pe conducătoarele de fire și de sub trenul de laminat în numai 5 minute, pentru că șterge cu pensula numai rastelul. Și cînd te gîndești că această curățire înainte îi lua aproape o oră. Aceste modificări au fost făcute la toate ștergătoarele de la mașinile brigăzii. Da! Ați ghicit! Și brigada din schimbul B și cea din schimbul C îl folosesc. Sînt doar în întrecere. Acum chiar și Agud îi este recunoscător lui Tomuță.

Bătălia pentru o jumătate kilogram de fire

Maria Bîrhală, prim-muncitoare în brigada de tineret nr. 21 din schimbul C, era foarte supărată.

Bumbacul era slab și „înfloriseră" cilindrii la aproape toate ringurile. Curățirea lor însemna minute prețioase pierdute. La sfîrșitul celor opt ore de muncă, atunci cînd vor preda din mers ringurile brigăzii următoare, unde își vor ascunde ei privirea? Pe panou se va scrie doar un kilogram sau două peste planul zilnic.

La capătul a șaisprezece ringuri, flutură stegulețe roșii. La aceste mașini muncesc brigăzile de tineret nr. 20, 22 și 21 din schimburile A. B. și C.

Aici, la filatură, un tovarăș din serviciul administrativ are în afară de sarcinile normale și o sarcină specială: să afișeze la sfîrșitul schimbului depășirea de plan a brigăzii de tineret.

In fiecare schimb, brigada de tineret duce luptă aprigă chiar și pentru o jumătate de kilogram de fire, cum este cazul acum.

De aceea nu e de mirare că în șase zile aceste 3 brigăzi au dat 1811,5 kg. fire peste plan, din cele 3500 kg. pe care s-au angajat să le dea pînă la 23 decembrie.

Pe panou, fruntașă e brigada 20 din schimbul A cu 664,5 kg. depășire de plan, urmată de cea din schimbul B, care are 664. kg. fire peste plan Lupta se dă pentru o jumătate de kilogram de fire. Ce-i o jumătate de kilogram de fire pe lîngă 664 kg.? Și totuși iată că este.

★

V-am povestit pe scurt cîteva fapte, petrecute în zilele acestea de întrecere entuziastă, din viața și munca brigăzilor de filatori și filatoare de la uzinele textile „30 Decembrie" Arad. Nu vă grăbiți să trageți concluzii. Cine știe cine va fi pînă la urmă în fruntea întrecerii!

CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Arad

Solemnitatea înmînării unor decorații

Miercuri dimineața, a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea înmînării Ordinului Muncii clasa I-a acad. prof. dr. Grigore Benetato, cu prilejul împlinirii a 50 de ani, pentru activitate didactică și științifică valoroasă.

La solemnitate au luat parte tovarășii: dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. prof. dr. C. I. Parhon, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, academicienii M. Nasta și A. Kreindler.

Tovarășul dr. Petru Groza a urat academicianului Grigore Benetato noi succese în activitatea sa.

Acad. prof. dr. Grigore Benetato a răspuns mulțumind pentru înalta distincție.

★

Miercuri după amiază a avut loc solemnitatea înmînării Ordinului Muncii clasa I-a acad. prof. dr. N. Hortolomei, cu prilejul împlinirii a 70 de ani, pentru îndelungată și valoroasă activitate științifică și didactică.

La solemnitate au luat parte tovarășii: dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. prof. dr. C. I. Parhon, M. Mujic, A. Bunaciu, academicienii Șt. Milcu, N. Gh. Lupu, M. Nasta, A. Kreindler, Al. Radulescu precum și prof. T. Burghele și prof. I. Țurai, membri corespondenți ai Academiei R.P.R. etc.

Tovarășul dr. Petru Groza, a felicitat călduros pe academicianul N. Hortolomei.

Răspunzînd academicianul N. Hortolomei a spus:

Regimul de democrație populară a arătat întotdeauna încredere în medicina romînească și în reprezentanții ei. Vă asigurăm că am apreciat încrederea care ni se acordă.

Primind această distincție cu care partidul oamenilor muncii și guvernul m-au onorat, țin să exprim mulțumirile mele sincere și să asigur că voi continua să lucrez cu același devotament pentru sănătatea poporului nostru.

Cei prezenți s-au întreținut apoi cordial.

(Agerpres).

De la Ministerul Invățămîntului

Ministerul Invățămîntului aduce la cunoștință absolvenților fostelor școli medii tehnice din seriile 1954 și 1955 care n-au promovat examenul de diplomă că în lunile ianuarie-februarie 1956 se instituie o sesiune de examene de diplomă. Aceste examene se vor ține pe centre stabilite de ministerele ce au tutelat școlile respective, la una sau două unități din actualele școli tehnice sau tehnice de maiștri. Toți absolvenții care doresc să se prezinte la aceste examene trebuie să se adreseze ministerului tutelar pentru informații în legătură cu ținerea examenului.

La dans

După exemplul celor mai mari, copiii între 7 și 10 ani de la Școala elementară de fete din satul Obîrșia Veche, regiunea Craiova, sub îndrumarea tovarășei învățătoare Bodea Eugenia și-au alcătuit o formație artistică. Din echipa de dansuri fac parte copiii: Lelica Bodea, Iulica Ghiță, Aurelia Mirea, Maria Dinu și alte eleve din clasele a III-a și a IV-a.

Ce nu știe comitetul...

Am discutat vreme îndelungată cu tovarășul Ștefan Bobocel, secretarul organizației de bază U.T.M. din comună. Am vorbit mai mult despre colectări. Și ascultîndu-l, socoteam și eu — ca oricare altcineva, de altfel — că în comuna Segarcea, regiunea Craiova, îndeplinirea planului de colectări nu constituie o „problemă". „Colectările se desfășoară cît se poate de bine la noi — spunea, cu încredere, tovarășul Bobocel. Nu sînt utemiști care să nu-și fi predat cotele, iar despre sprijinul dat de tineret"... Ți-era mai mare dragul să-l asculți cînd vorbea...

Realitatea se dovedește însă potrivnică tovarășului Bobocel. In comună, îndeplinirea planului de colectări nu se desfășoară chiar așa de bine cum „cunoaște" el. Aceasta o dovedește — destul de convingător, chiar și pentru tovarășul Bobocel — situația existentă. Dacă la unele produse — ca grîu, alte boabe, lapte de oaie și lînă — procentajul îndeplinirii planului urcă peste 90 la sută, la celelalte produse însă trece doar cu cîteva procente de 50 la sută. Pînă acum cîtva timp, de pildă, nu se colectase decît 55 la sută din porumb și doar 58 la sută din floarea-soarelui. La carne, cît și la lapte de vacă, situația îndeplinirii planului este și mai slabă.

Dacă astfel se petrec lucrurile, de ce atunci tovarășul Bobocel vorbește așa de frumos despre desfășurarea colectărilor? Răspunsul nu-i greu de aflat. Pentru că nu cunoaște nimic precis în această privință. Și nu numai el, dar nici un alt tovarăș din comitetul organizației de bază U.T.M. De-i întreba pe tovarășul Gheorghe Tutunaru, pe Ceciliu Neguț sau pe Ion F. Dumitru (membri în comitet), despre aceste lucruri, n-ai afla nici un amănunt în plus. Tovarășul Bobocel spune oricui, cu prea multă încredere chiar, că colectările merg bine, totuși nu știe precis care este situația colectărilor. Mai sînt și alte lucruri pe care nu le știe secretarul organizației de bază U.T.M. — și nici vreun alt tovarăș din comitet. Sînt încă unii utemiști și tineri ale căror familii nu și-au predat în întregime cotele către stat ori au întîrziat cu predarea lor. Familia utemistului Marin I. Voicu, de pildă, n-a predat încă cotele de porumb și de carne datorate statului, iar cea a utemistului Vasile Buzdugeanu n-a predat nici cota de floarea-soarelui. In asemenea situații mai sînt și familiile tinerilor Petre Angheluț, Ion Gh. Jianu, Floarea Cioromela și ale altora.

Faptul că tovarășii Ștefan Bobocel și Gheorghe Tutunaru (membri în comitet) sau utemistul Marcel Șerbu și alții și-au predat printre cei dintîi întreaga cantitate de produse ce o datorau statului este vrednic de laudă. Ce-au făcut ei nu este însă deajuns. Comitetul organizației de bază U.T.M. trebuia să mobilizeze pe toți utemiștii și tinerii țărani muncitori din comună să-și predea cît mai degrabă cotele către stat, să desfășoare o intensă muncă politică în rîndurile lor în acest scop. Dar că aceasta este și o datorie a lui — asta n-o știe comitetul organizației de bază U.T.M. Tocmai de aceea el nu se simte de loc răspunzător de îndeplinirea planului de colectări, lăsînd înfăptuirea acestei sarcini numai pe seama agenților colectori.

In comuna Segarcea, tineretul poate aduce o contribuție mai de preț la îndeplinirea planului de colectări. Posibilități există. Este numai necesar ca comitetul organizației de bază U.T.M. să dea atenția cuvenită acestei probleme, să se intereseze îndeaproape de felul în care se desfășoară colectările, antrenînd pe utemiști și tineri să sprijine din toate puterile această acțiune, predîndu-și neîntîrziat cotele către stat. Comitetul organizației de bază U.T.M. din comună este capabil și are forțe suficiente la îndemînă pentru a asigura mobilizarea largă a tineretului ca, în întîmpinarea celui de-al II-lea Congres al partidului, să obțină realizări cît mai frumoase în lupta pentru îndeplinirea planului de colectări.

M. N. CIRSTEA

Marele îndemn *)

Prima plenară a Uniunii Scriitorilor închinată problemelor generale ale literaturii pentru copii din țara noastră a prilejuit un viu schimb de păreri. Trebuie să ne mărturisim părerea de rău că volumul „Maxim Gorki — Despre literatura pentru copii" a apărut după încheierea lucrărilor plenarei. Multe dintre căutările și dibuirile noastre și-ar fi găsit răspunsul cu un ceas mai devreme și am fi participat la dezbateri înarmați cu neprețuitul tezaur al ideilor întemeietorului, teoreticianului, criticului și organizatorului literaturii sovietice pentru copii. Vom încerca să desprindem cîteva din aceste idei deosebit de prețioase în stadiul actual al dezvoltării literaturii noastre destinate celor mai tineri cetățeni ai patriei.

In fața scriitorilor pentru copii se ridică astăzi problema centrală, încă nerezolvată, a oglindirii întregii complexități a vieții în condițiile construirii lumii noi, socialiste. Cu multă, foarte multă timiditate, ne apropiem de aspectele cele mai semnificative ale afirmării acestei lumi noi. Cuvintele lui Gorki își păstrează pentru noi întreaga lor valabilitate: „Misiunea scriitorilor noștri este o misiune grea și complicată... Ei trebuie să se deprindă a vedea prin fumul înecăcios al vechiului putregai cum izbucnesc, se aprind și iau avînt scînteile viitorului. Tinerii scriitori au ce povesti despre noile bucurii ale vieții, despre înflorirea multilaterală a forțelor creatoare din țara noastră. Ei trebuie să caute motiv și material de inspirație în torentul larg și vijelios al muncii care creează forme noi de viață. Ei trebuie să trăiască cît mai aproape de voința constructivă a epocii noastre — voință întruchipată în clasa muncitoare". („Despre realitate").

Și mai direct se adresează Gorki scriitorilor pentru copii în articolul „Despre oamenii lipsiți de simțul răspunderii și despre cartea pentru copiii din zilele noastre". Vorbind despre una din principalele particularități ale vîrstei tinerei generații, el scrie: „Prin natura sa, copilul este înclinat spre tot ce-i luminos și neobișnuit La noi, în Uniunea Sovietică, este luminos și neobișnuit noul pe care-l creează energia revoluționară a clasei muncitoare. Atenția copiilor trebuie concentrată asupra lui și el trebuie să constituie principalul material pentru educația lor socială".

Sîntem cu toții de acord în ceea ce privește adevărul exprimat în aceste cuvinte. Dar cîte din lucrările noastre concentrează atenția copilului asupra „noului pe care-l creează energia revoluționară a clasei muncitoare"? Degetele unei singure mîini ar fi deajuns pentru a le număra...

Cerința imperioasă a zugrăvirii noului nu exclude, desigur apariția vechiului în cărțile pentru copii. Am spune chiar că implică această apariție, în condițiile înfruntării necruțătoare a unor forțe sociale opuse. Căci nu poți crea o imagine vie, pregnantă, a omului înaintat al zilelor noastre, fără a descrie lupta dusă de el împotriva a tot ceea ce se opune izbînzii socialismului. Prin urmare, putem și trebuie să le vorbim copiilor despre conflictele ascuțite din realitatea noastră, despre lupta de clasă în toate multiplele ei înfățișări așa cum a făcut de pildă unul din cei mai străluciți continuatori ai lui Gorki — Arkadii Petrovici Gaidar. Deocamdată ne aflăm, în această privință, în situația celor despre care Gorki spune că răspund la întrebările copilului astfel: „Mai așteaptă, o să crești și o să afli"...

In legătură cu apariția vechiului în cărțile pentru copii, trebuie să amintim necesitatea zugrăvirii trecutului In articolul „Despre nou și vechi" Gorki arată în chip convingător de ce literatura nu poate să neglijeze acest aspect: „Cartea nu numai că va povesti cît de greu au trăit oamenii în trecut, dar ea îi va lămuri de ce au trăit așa și nu altfel Nu toți părinții sînt în stare să explice aceasta. Mai cu seamă în prezent, cînd ne aflăm la o cotitură a vieții, cînd mai există încă mulți oameni care nu au o perspectivă limpede a viitorului, care, într-o oarecare măsură, se mai tem de ziua de mîine, se mai agață de ceea ce e vechi, de tot ce acum zece ani îi oprima și îi făcea să sufere".

Fără îndoială că eficacitatea cărților care înfățișează trecutul este determinată de autenticitatea imaginii artistice. Literatura noastră pentru copii a înregistrat unele succese, dar în paginile revistelor destinate micilor cititori mai apar materiale „de serviciu", care cuprind relatări plate ale unor fapte emoționante și prezintă în chip simplist relațiile între asupritori și asupriți. Asemenea materiale arată poate „cît de greu au trăit oamenii în trecut" dar nu arată în nici un caz „de ce au trăit așa și nu altfel".

Era firesc ca suflul larg al umanismului gorkian să înaripeze și articolele și scrisorile sale privind literatura pentru copii. Cel care a scris „Totul e în Om — totul e pentru Om"! a înțeles cu ascuțită limpezime că „Omul trebuie prezentat copilului în primul rînd, ca un erou, ca un călător îndrăzneț prin țări necunoscute, ca un cavaler al spiritului, ca un luptător pentru dreptate, ca un revoluționar, ca un om care suferă pentru ideile sale, ca un visător îndrăgostit de visul său, pe care-l fecundează fantezia sa creatoare și căruia-i dă viață puterea voinței sale". (Din prefața la rubrica pentru copii a catalogului editurii Z. I. Grjebin) Iar scopul acestei prezentări este formulat lapidar într-o scrisoare către Romain Rolland: „Scopul nostru e de a insufla copiilor dragoste și încredere în viață Vrem să-i învățăm pe oameni să fie eroi".

Dacă mîna asasinilor vînduți nu i-ar fi curmat firul vieții, Gorki ar fi putut să vadă cu ochii lui cum oamenii educați în acest spirit au transformat într-adevăr eroismul dintr-un fenomen izolat, individual, într-un fenomen de masă. Și literatura a jucat aici un rol hotărîtor.

Nu putem trece mai departe fără a aminti că și literatura pentru copii din țara noastră se străduiește să urmeze această linie directoare, înfățișînd chipuri care să constituie exemple demne de urmat. Un loc deosebit îl ocupă în acest sens minunatul poem al lui Marcel Breslașu „Cîntec de leagăn al Doncăi". Cu gingășia, căldura și înalta măiestrie care-i sînt caracteristice, poetul a creat un erou literar la înălțimea modelului său din viață. Puritatea morală și credința de nezdruncinat în dreptatea cauzei socialismului, împletite cu adîncul fior omenesc, fac din Donca unul din cele mai realizate chipuri de eroi pozitivi în literatura noastră de după 23 August.

Una dintre problemele cele mai spinoase ale discuțiilor noastre cu privire la literatura pentru copii rămîne problema umorului. S-au auzit și se mai aud încă voci care vor să fixeze „granițele" umorului — granițe tematice și de gen. Puținii scriitori care se străduiesc să dea copiilor lucruri vesele se învîrtesc într-un cerc destul de strîmt, depășind rareori pereții casei sau ai școlii.

Desigur, nimeni nu va nega că „A vorbi copiilor în stilul dogmatic al predicii, înseamnă a-i plictisi și a le produce o repulsie lăuntrică față de însăși tema predicii..." (M. Gorki: „Despre oamenii lipsiți de simțul răspunderii și despre cartea pentru copiii din zilele noastre"). Să ne deschidem însă bine urechile pentru a asculta aceste cuvinte: „Trebuie să ne pricepem să expunem copiilor, cu talent și cu haz, viciile trecutului. A vorbi „serios" despre vicii, înseamnă a „fixa", a concentra atenția copiilor asupra acestor vicii, care au în ele ceva ispititor; pe de altă parte, copiii au și „teren" favorabil, moștenit de la părinții lor, pentru a percepe acest aspect ispititor. Viciile sociale trebuie persiflate, prezentate sub o formă ușor satirică, ca fiind niște monstruozități respingătoare și ridicole " (Art citat). Intr-un alt articol („Despre teme") găsim un exemplu concret de viciu social care trebuie astfel înfierat cu verva satirei: mentalitatea de proprietar particular.

Combătînd fără cruțare „teoriile" sociologiste-vulgarizatoare, Gorki a apărat dreptul copilului de a se amuza și a arătat că datoria scriitorului este tocmai de a folosi umorul „ ca o chezășie împotriva primejdiei de a seca sufletul copilului prin prea multă seriozitate, împotriva primejdiei de a-i insufla o atitudine dușmănoasă față de „tot ce-i serios" („Omul cu vată în urechi"). Precum se vede, importanța problemei în discuție trece cu mult dincolo de sfera tematicii literaturii pentru copii și a varietății mijloacelor de acoperire a acestei tematici. Umorul sănătos, tonic, este un însoțitor de neînlocuit al marșului tinerei generații spre socialism.

Există în literatura noastră pentru copii un sector deosebit de însemnat și prea puțin prețuit: literatura științifico-artistică. Chemată să înfățișeze micilor cititori o imagine exactă asupra lumii, literatura științifico-artistică „nu trebuie să ne dea numai rezultate finale ale gîndirii și experienței omenești, ci trebuie să-l introducă pe cititor în însuși procesul muncii de cercetare, arătîndu-i cum se înving treptat greutățile și cum se ajunge la găsirea metodei juste de cercetare". (M. Gorki: „Dați literatură copiilor!"). Faptul că Gorki subliniază în repetate rînduri importanța acestui domeniu al literaturii pentru copii, propunînd chiar scriitorilor un mare număr de teme și subiecte elaborate de fantezia sa prodigioasă, este de natură să ne pună pe gînduri. A sosit clipa în care oamenii de știință și scriitorii ar trebui să treacă la realizarea unor cărți interesante și bine scrise, care să-i familiarizeze pe copii cu cuceririle științei și tehnicii, din cele mai vechi timpuri și pînă în zilele noastre. Să nu uităm că micii cititori de astăzi vor fi mîine stăpînii energiei atomice...

Atenția acordată de Gorki tematicii și eroilor literaturii pentru copii se îmbină în chip firesc cu atenția față de mijloacele exprimării artistice. In multe articole și scrisori el arată, de pildă, covîrșitoarea însemnătate pe care o are, pentru scriitor, studiul limbii „materialul de bază al oricărei cărți, în special al unei cărți beletristice" („Despre realismul socialist"). „Adevărata frumusețe a limbii, aceea care acționează ca o forță, se obține prin preciziunea, claritatea și sonoritatea cuvintelor, care redau tablourile, caracterele și ideile cărții. Scriitorul-„artist" trebuie să cunoască întregul tezaur de cuvinte din bogatul nostru vocabular și să se priceapă să aleagă din cuprinsul lui cuvintele cele mai precise, mai clare, mai expresive. Numai îmbinarea unor astfel de cuvinte și justa lor plasare — după sens — în cadrul frazelor, poate îmbrăca într-o formă sugestivă ideile autorului, poate zugrăvi tablouri puternice, poate modela figuri vii de oameni, cu atîta putere de convingere, încît cititorul să vadă aievea cele zugrăvite de autor. Scriitorul trebuie să înțeleagă că el nu numai că scrie cu penița, dar și desenează cu cuvinte". (Art. citat).

Preciziune, claritate, expresivitate — iată însușirile pe care le-am dori într-o mai mare măsură proprii literaturii noastre pentru copii. Nu e vorba aici numai de gradul de măiestrie artistică atins de cutare sau cutare scriitor, ci și de o deplină înțelegere a deosebirii dintre simplitate și simplism. Sînt prezentate încă spre publicare și se publică destule lucrări, care vădesc o confuzie dăunătoare în această privință. Sărăcia vocabularului, stilul liniar, monoton, lipsit de imagini, abundența așa-ziselor gingășii și mai cu seamă a unui număr impresionant de diminutive — acestea și altele asemenea sînt trăsăturile simplismului și nu ale simplității. Recurgînd din nou la Gorki vom spune urmîndu-l pe el că „Simplitatea și claritatea stilului trebuie obținute nu prin scăderea calității literare, ci prin adevărată măiestrie". („Despre teme").

Rîndurile acestea au avut drept scop doar să atragă atenția asupra evenimentului pe care-l constituie apariția cărții Maxim Gorki — „Despre literatura pentru copii". Ea trebuie să devină o carte de căpătîi a tuturor celor care-și închină viața educării tinerei generații, tuturor celor cărora li se adresează direct sau indirect cuvintele marelui Gorki:

„Viitorul aparține copiilor — aceasta-i „o lege a naturii". Ingăduiți-mi să vă reamintesc că pionierii sînt schimbul, rezerva noastră, sînt moștenitorii legali a tot ce s-a înfăptuit și se mai înfăptuiește. Statul socialist nu va putea fi făurit dacă copiii nu vor fi socialiști".

ION HOBANA

*) *Maxim Gorki — „Despre literatura pentru copii" Editura Tineretului, 1955.*

Vizita conducătorilor sovietici în India

CALCUTTA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 noiembrie a avut loc la Calcutta un mare miting al locuitorilor orașului în cinstea vizitei lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a lui N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Uriașa piață unde a avut loc mitingul era plină pînă la refuz. S-au întrunit peste două milioane de locuitori din Calcutta și împrejurimi.

La orele 14.50 a început mitingul.

Satih Ceandra Ghosh, primarul orașului Calcutta, a oferit oaspeților de onoare tradiționalele ghirlande de flori. Mitingul a fost deschis de Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India, care a subliniat că niciodată n-a avut loc la Calcutta un miting atît de grandios.

— Mitingul de la Calcutta
— Peste 2.000.000 de participanţi

Primarul orașului, S. C. Ghosh a dat citire mesajului de salut adresat de locuitorii orașului Calcutta lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și lui N. S. Hrușciov, membru al prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Mesajul locuitorilor orașului Calcutta

Excelenței sale domnului N. A. Bulganin, primul ministru al Uniunii Sovietice și Excelenței sale domnului N. S. Hrușciov, eminent conducător sovietic. Le urăm ani mulți.

Onorabili și dragi oaspeți,

Vă salutăm fierbinte. Acest oraș nobil al Orientului vă salută cu brațele deschise și cu un sentiment profund de devotament și stimă. Ați venit astăzi din apus, ca soli ai unui nou sistem politic și vă salutăm. Realizați țelurile dvs. cu o hotărîre și perseverență care nu slăbesc nici o clipă. India nutrește sentimente profunde de stimă față de dvs., constructori ai unei orînduiri noi.

Chiar de la începutul istoriei ei, omenirea a năzuit spre noi căi în viață și a experimentat noi sisteme sociale. În aceste eforturi permanente India n-a rămas niciodată în urmă. Viețile sutelor de oameni mari ai Indiei îmbogățesc paginile analelor istoriei ei. India recunoaște eforturile excepționale ale poporului sovietic, care sînt îndreptate spre ridicarea bunăstării omului simplu. Fie ca eforturile dvs. să fie încununate de succes.

Dragi prieteni!

Cît de plăcute pot fi relațiile de prietenie și dragoste dintre popoare, dintre națiuni. Și totuși, vedem astăzi că lumea se află într-o stare de încordare, ea este sfîșiată de lupte și cuprinsă de groază față de un nou război. Marele nostru conducător Pandit Jawaharlal Nehru a luat hotărîrea de a adopta principiul coexistenței, principiul „pancea sila". Fie ca toate națiunile să aibă propriul lor mod de viață și să-și construiască soarta fără amestecul altora. India este mulțumită de faptul că puternica Uniune Sovietică a consimțit la această idee. Fie ca relațiile dintre India și Uniunea Sovietică să se întărească și ca eforturile lor comune să dea roade în favoarea păcii în lumea întreagă, ca lumea să fie salvată de dezastrele unei distrugeri totale!

Trăiască Uniunea Sovietică!

Dja Hind (Trăiască India)!

În numele locuitorilor orașului, primarul Ghosh a predat lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov textul mesajului și le-a oferit daruri obiecte de fildeș, executate de maeștrii iscusiți din Bengalul de vest.

Apoi J. Nehru, care a prezidat mitingul a dat cuvîntul lui N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Participanții la miting l-au întîmpinat pe N. S. Hrușciov cu aplauze furtunoase, prelungite și aclamații.

Apoi a luat cuvîntul J. Nehru, primul ministru al Republicii India, a cărui cuvîntare a fost în repetate rînduri întreruptă de aplauze.

În aplauzele furtunoase și saluturile participanților la miting, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au lansat porumbei albi.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov

CALCUTTA 30 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov la mitingul locuitorilor din Calcutta:

Stimate guvernator al Bengalului de vest, dr. Mukerdji!

Stimate prim-ministru al Bengalului de vest, dr. Roi!

Stimate primar al orașului Calcutta, dl. Ghosh!

Dragi cetățeni și cetățence din Calcutta (Aplauze).

Îngăduiți-mi să vă mulțumesc pentru primirea deosebit de caldă, prietenească pe care ne-ați făcut-o nouă, reprezentanților Uniunii Sovietice, prietena și sora voastră dezinteresată (Aplauze furtunoase).

În timpul scurtei noastre vizite în țara dvs. ne-am convins de dorința sinceră a poporului indian de a întări și dezvolta continuu prietenia cu popoarele Uniunii Sovietice. Această prietenie are rădăcini adînci. (Aplauze).

Destinele istorice ale popoarelor noastre au multe trăsături comune. De aceea ne înțelegem ușor unii pe alții. La baza prieteniei noastre stă nu numai comunitatea țelurilor în lupta pentru libertate și independență din trecut, ci și comunitatea țelurilor în prezent și viitor.

Ne bucură în mod deosebit solidaritatea popoarelor Asiei, care, ridicîndu-se la asaltul hotărîtor împotriva sistemului colonial mondial, au obținut victorii uriașe.

Popoarele Marii Chine, prietena și sora noastră comună au repurtat o victorie istorică. (Aplauze).

Marea Indie a dobîndit independența sa politică. (Aplauze).

Alte popoare ale Asiei se eliberează de odiosul jug colonial. Ele își aleg calea dezvoltării, a neamestecului altor state în treburile lor interne. Salutăm popoarele acestor țări în această operă măreață.

Mai există încă țări, care, asemenea unui parazit, s-au lipit de un corp sănătos. Mă refer la Portugalia care nu vrea să părăsească Goa să elibereze de sub dominația sa acest teritoriu care revine de drept Indiei. (Aplauze). Dar mai devreme sau mai tîrziu acest lucru se va înfăptui și Goa se va elibera de sub dominația străină și va intra ca parte componentă în Republica India. (Aplauze furtunoase).

Solidaritatea popoarelor Asiei este lovitura de moarte pentru sistemul colonial mondial.

Ne aflăm în Calcutta vestită — centrul Bengalului de vest, care, în lupta pentru independența Indiei, a adus mai multe sacrificii decît oricare alt stat al Indiei. (Aplauze furtunoase).

Opinia publică din Calcutta a dovedit că-și înțelege pe deplin rolul în lupta pentru o Indie independentă. Ne bucură să o salutăm, ne bucură să-i transmitem cel mai cordial salut din partea popoarelor Uniunii Sovietice (Aplauze) și să vă urăm, prieteni dragi, succese în întărirea patriei dvs. (Aplauze furtunoase).

Vă urăm cu toată sinceritatea și din toată inima succese în dezvoltarea industriei dvs. naționale — temelia temeliilor în opera de întărire a independenței oricărui stat mare. (Aplauze).

Aveți posibilități bogate pentru dezvoltarea unei puternice industrii proprii — o bază uriașă de materii prime, un popor muncitor și talentat. De sigur, aveți încă puțină experiență. Dar sîntem gata să vă împărtășim experiența noastră să vă transmitem cunoștințele tehnice necesare. (Aplauze).

Noi nu am avut asemenea prieteni cînd am început să creăm industria noastră. Dar am găsit în noi forțe pentru a birui toate greutățile. Sîntem încredințați că India își va crea o puternică industrie proprie.

Popoarele țărilor noastre preocupate cu munca pașnică constructivă sînt vital interesate în menținerea și consolidarea păcii. În lupta pentru pace crește și se întărește prietenia dintre popoarele Indiei și Uniunii Sovietice.

Popoarele țărilor noastre, urmîndu-și fiecare drumul, luptă pentru viitorul lor luminos.

Fără îndoială că întărirea continuă a prieteniei, schimbul reciproc de experiență și dezvoltarea largă a legăturilor economice și culturale dintre popoarele țărilor noastre vor contribui la realizarea cît mai grabnică a scopurilor nobile ce și le-au propus.

Prietenia noastră îmbogățește popoarele Indiei și ale Uniunii Sovietice din punct de vedere material și spiritual.

Totuși, unora nu le place prietenia dintre popoarele Indiei și Uniunii Sovietice. Și ei nu s-ar da înlături să strice această prietenie. Înțelegem de ce anumite cercuri ale unor state întreprind asemenea încercări. Ele se tem de prietenia între popoare pentru că această contribuie la consolidarea păcii în lumea întreagă.

Noi luptăm pentru reducerea armamentelor pentru interzicerea armei atomice și a celei cu hidrogen (Aplauze). Din păcate însă în această acțiune nu întîmpinăm sprijinul cuvenit din partea statelor occidentale. Ele nu vor acest lucru deoarece monopoliștii se îmbogățesc de pe urma cursei înarmărilor. Ele nu vor reducerea armamentelor și pentru că vor să ne silească să cheltuim fonduri mari pentru nevoile apărării, să nu putem folosi mai multe fonduri pentru dezvoltarea pașnică a economiei noastre naționale, să nu putem acorda ajutor țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic.

Sarcina noastră este de a exercita o influență activă asupra forțelor reacțiunii, de a obține interzicerea armei atomice. Sîntem pentru un control asupra dezarmării, dar pentru un control real și nu unul imaginar (Aplauze).

Ne face o deosebită plăcere vizita în minunatul dvs. oraș, pentru că acesta este unul din cele mai mari centre industriale și culturale din India. Ne-a făcut plăcere să venim aici și pentru că Calcutta este patria marelui fiu al nobilului popor bengalez Rabindranath Tagore (Aplauze). Genial scriitor și activist pe tărîm social, Rabindranath Tagore a fost prietenul sincer și credincios al Uniunii Sovietice (Aplauze). Poporul sovietic îl apreciază mult și îi plac operele sale (Aplauze).

În orașul dvs. a trăit și a lucrat compatriotul nostru Gherasim Lebedev care, împreună cu reprezentanții progresiști ai intelectualității indiene, a fondat în 1795 primul teatru din Bengal.

Îngăduiți-mi să vă mulțumesc încă odată dragi prieteni, pentru primirea caldă și excepțional de prietenească pe care ne-ați făcut-o. Considerăm acest lucru ca expresia dragostei dvs. față de poporul Uniunii Sovietice și sîntem foarte mîndri de această dragoste. Popoarele Indiei și poporul Uniunii Sovietice sînt surori! (Aplauze furtunoase).

Mulțumim din suflet domnului Jawaharlal Nehru, eminent om de stat și om politic, pe care îl respectăm sincer și profund (Aplauze), și vrem să-i mulțumim încă odată că ne-a invitat să vă vizităm țara, să-i cunoaștem viața și minunatul popor al Indiei.

Să se întărească și să se dezvolte prietenia frățească dintre popoarele Indiei și Uniunii Sovietice! (Aplauze).

Trăiască pacea în lumea întreagă! (Aplauze furtunoase, aclamații).

Cuvîntarea lui J. Nehru

CALCUTTA 30 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de Jawaharlal Nehru la mitingul de la Calcutta: Cu 12 zile în urmă oaspeții noștri de onoare au sosit la Delhi și au fost salutați cu căldură de poporul nostru. După aceasta ei au vizitat alte regiuni ale Indiei, au fost în cîteva din celebrele noastre orașe și în regiunile noastre agricole. Acum au sosit în cel mai mare dintre orașele noastre și le-ați făcut cea mai grandioasă primire. Vă felicit cu acest prilej cu toate că aș fi dorit ca în manifestarea entuziasmului vostru să fiți mai disciplinați.

Oaspeții noștri au văzut cîteva din realizările și munca pe care o desfășurăm în țara noastră și au cunoscut spiritul poporului nostru, tot așa cum eu am văzut mărețele lor realizări cînd am vizitat cu cinci luni în urmă Uniunea Sovietică și cînd am fost salutat de poporul sovietic. În felul acesta ne-am cunoscut și înțeles mai bine unii pe alții și între noi se întărește prietenia.

Coexistența pașnică nu este în India o idee nouă. Acesta a fost modul nostru de viață și este tot atît de vechi ca și gîndirea și cultura noastră. Cu 2.200 de ani în urmă, marele fiu al Indiei, Așoca, a proclamat coexistența pașnică și ne-a transmis mesajul său gravat pe o stîncă, care există și astăzi. Așoca ne-a spus că trebuie să respectăm credința altora, că o persoană care preamărește propria ei credință și desconsideră credința altuia dăunează propriei sale credințe. Aceasta este o lecție de îngăduință, coexistență pașnică și colaborare, în care India a crezut de-a lungul multor secole. În prezent vorbim mai mult de sistemele economice și sociale. Totuși concepția este aceeași ca și în trecut.

Iată de ce ne străduim să fim prieteni cu toate țările, indiferent dacă sîntem de acord cu ele sau nu. Iată de ce nu criticăm alte țări chiar dacă nu sîntem de acord cu politica lor, decît numai în cazul în care împrejurările ne obligă să explicăm punctul nostru de vedere.

Din aceasta rezultă, bine înțeles, că trebuie să ne menținem liberi de alianțele militare sau altele asemănătoare și să nu aderăm la vreun grup al marilor puteri, care domină astăzi lumea. Noi ducem politica noastră proprie, independentă, fără îngîmfare. Dacă am proceda altfel ar însemna că am uitat toate principiile pentru care India s-a pronunțat în trecut și se pronunță și astăzi.

Salutăm relațiile și prietenia cu toți si șuvoiul de gînduri și idei de toate felurile, ne rezervăm dreptul de a alege calea noastră proprie. În aceasta constă esența „pancea sila".

Marea primire care le-a fost făcută oaspeților noștri în India i-a neliniștit pe unii dintre prietenii noștri din alte țări, care nu pot să nu gîndească prin prisma lagărelor ostile și alianțelor militare. Am declarat adesea că nu intenționăm să ne alăturăm vreunui lagăr sau vreunei alianțe. Aceasta este politica noastră fundamentală. Vrem însă să colaborăm cu toți în problema păcii, securității și îmbunătățirii situației omenirii.

Nimeni nu trebuie să obiecteze împotriva prieteniei și colaborării între alții. Trebuie să iubim, să evităm ura, violența și dușmănia.

Sîntem fericiți că India și Uniunea Sovietică s-au apropiat în urma acestei vizite istorice a conducătorilor sovietici și năzuim spre colaborarea rodnică pentru cauza păcii și bunăstării omenirii. Această prietenie și colaborare nu sînt îndreptate împotriva vreunor națiuni sau popoare. Sperăm că zona de prietenie și colaborare se va lărgi pînă cînd va cuprinde, în cele din urmă, lumea întreagă. Acestei cauze ne consacrăm.

Salut încăodată pe oaspeții noștri de onoare și sper că ei vor transmite poporului lor mesajul nostru de prietenie.

CULTURĂ FIZICĂ și sport

Dinamo-București campioana R. P. Romîne pe anul 1955

Din tribunele Stadionului Republicii zecile de mii de spectatori au aplaudat ieri după amiază frumoasa performanță a echipei Dimano-București — care a cucerit pe merit după o luptă sportivă îndelungată mult invidiatul titlu de echipă campioană a Republicii Populare Romîne pe anul 1955.

Comportarea valoroasă a jucătorilor de la Dinamo București de-a lungul întregului campionat, este dovedită din plin de locul fruntaș pe care această echipă îl ocupă în fotbalul nostru.

Dinamo București este echipa care a manifestat în fiecare etapă o formă de joc constantă. Jocul ei de calitate, axat pe principiile fotbalului modern, însuflețirea cu care toți jucătorii au luptat pentru culorile colectivului, în sfîrșit, reprezentarea cu cinste a fotbalului romînesc în jocurile internaționale, toate acestea confirmă încă odată că dinamoviștii bucureșteni merită titlul de campioni ai țării.

Pentru frumoasa lor comportare, pentru ardoarea cu care au luptat în fiecare partidă, trebuie evidențiați toți jucătorii din lot, dar mai cu seamă frații Băcuț, Szökö, Neagu, Nicușor și Suru. Fără îndoială că antrenorii echipei au meritul lor pentru felul în care au știut să ducă formația dinamoviștilor spre titlu, să treacă cu bine momentele grele ale campionatului. Opinia publică sportivă așteaptă cu interes comportarea viitoare a echipei, în lumina concluziilor trase nu numai din succese, ci și din greșelile și lipsurile manifestate.

★

Ultimul joc al echipei Dinamo București — campioană a R. P. Romîne — s-a disputat ieri pe stadionul Republicii din Capitală. De rezultatul partidei dintre Dinamo și Locomotiva Timișoara depindea într-o mare măsură cine va cîștiga campionatul categoriei A la fotbal. Dinamo, sau Flacăra Ploești? (care la aceeași oră, pe stadionul „23 August", ducea o luptă decisivă în compania echipei „Progresul"-București).

Jocul dintre dinamoviștii bucureșteni și Locomotiva Timișoara — joc specific de campionat, în care totuși latura spectaculoasă nu a fost neglijată — a plăcut mult celor prezenți în tribune. Dacă Locomotiva „nu mai avea nici ce pierde, nici ce cîștiga" în schimb dinamoviștii erau deciși să obțină un rezultat favorabil. Astfel că în prima repriză asistăm la o dominare insistentă a bucureștenilor care reușesc să străpungă de două ori masiva apărare a feroviarilor timișoreni și să-și asigure astfel victoria prin punctele înscrise de Neagu (min. 21) și Ene (min. 44).

A fost o repriză de joc de bună calitate în care dinamoviștii au demonstrat întreaga gamă a posibilităților lor. S-a jucat în viteză, cu schimburi de locuri în permanentă mișcare, cu numeroase șuturi puternice apărate foarte greu de Franciscovici, sau respinse în corner de apărarea oaspeților.

În repriza a doua feroviarii intră hotărîți să reducă din handicap. Un minut după reluare, Iosif Covaci, înscrie pe lîngă Birtașu, ieșit în întîmpinare, stabilind astfel scorul final al partidei.

Cîștigînd jocul cu 2—1 (2—0) Dinamo București și-a asigurat locul I în campionatul celor mai bune echipe de fotbal ale țării — la 3 puncte diferență de Flacăra Ploești (care ieri a pierdut cu 2—4 jocul cu Progresul București).

Dinamo-București a dovedit încă odată că, în momentul de față este cea mai bună echipă de fotbal din țara noastră.

R. CALARAȘANU

★

Jocurile ultimei etape desfășurate în țară au luat sfîrșit cu următoarele rezultate: Știința Cluj-Locomotiva Constanța 1—2 (0—0); meciul s-a disputat la Orașul Stalin; Minerul Petroșani-C.C.A. 1—1 (0—1); Locomotiva Tg. Mureș-Avîntul Reghin 1—0 (1—0); Știința Timișoara-Dinamo Orașul Stalin 8—0 (1—0). In acest ultim meci, jucătorul Ciosescu a înscris 6 puncte, cîștigînd astfel campionatul golgeterilor cu 18 puncte, urmat de Ozon, Drăgan și Dinulescu cu cîte 17 puncte.

Dintre portari, Birtașu de la Dinamo București are cele mai puține goluri primite — 19, urmat de Roman (Flacăra Ploești) — 20.

Campionatul echipelor de tineret a fost cîștigat de C.C.A.

Cuvîntarea președintelui Tito

BELGRAD 30 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea președintelui Tito la ședința solemnă a Vecei Federative Executive.

Cu prilejul sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a proclamării Republicii Iugoslavia, în ziua de 29 noiembrie a avut loc la Belgrad, sub președinția lui Iosip Broz-Tito, o ședință solemnă a Vecei Federative Executive. Deschizînd ședința și felicitîndu-i pe membrii Vecei Federative Executive cu prilejul celei de a 10-a aniversări a creării Republicii Tito a spus printre altele:

Tovarăși!

În cursul acestor 10 ani s-a schimbat aspectul țării noastre: sute și sute de noi fabrici, centrale electrice, diferite școli și instituții științifice, noi localități, mii de kilometri de noi linii ferate, drumuri și șosele moderne s-au construit în țara noastră dîndu-i tot mai mult aspectul unui stat modern, dezvoltat din punct de vedere industrial.

În lupta din timpul războiului, în lupta pentru construirea țării și lichidarea înapoierii ei, în lupta principială și fără compromis pentru pace și relații între popoare bazate pe egalitate în drepturi, republica noastră a dobîndit un uriaș prestigiu și se bucură de atenția întregii lumi. Acestea sînt realizări care pe bună dreptate ne fac să fim mîndri și în același timp ne obligă să le păstrăm pure și să pășim pe drumul cinstit pe care am mers pînă acum, drumul unui popor independent, mîndru, dar modest și iubitor de pace, care dorește să colaboreze și să trăiască în prietenie cu toate celelalte state și popoare care sînt de bună credință și au intenții cinstite.

Trăiască Republica noastră Populară Federativă Iugoslavia!

Faure intenționează să dizolve Adunarea Națională franceză

PARIS 30 (Agerpres). — Refuzul Adunării Naționale franceze de a acorda votul de încredere primului ministru Faure a deschis o nouă criză guvernamentală în Franța. Agențiile de presă subliniază că guvernul Faure a fost cel de al 21-lea guvern al Franței de la sfîrșitul celui de al doilea război.

În urma votului din Adunarea Națională în noaptea de 29 noiembrie a avut loc un Consiliu de Miniștri în cadrul căruia s-a discutat posibilitatea dizolvării Adunării Naționale. Intr-o declarație făcută agenției France Presse, Faure a subliniat că guvernul a acordat o deosebită atenție articolului din constituție care permite dizolvarea Adunării Naționale în cazul cînd aceasta refuză de două ori în mai puțin de 18 luni să acorde încredere în guvern.

După cum se știe, ultima criză guvernamentală din Franța a avut loc acum zece luni cînd Adunarea Națională a refuzat să acorde vot de încredere lui Mendes France.

Faure a cerut președintelui Republicii să convoace de urgență un consiliu de miniștri pentru a se discuta problema dizolvării Adunării Naționale.

★

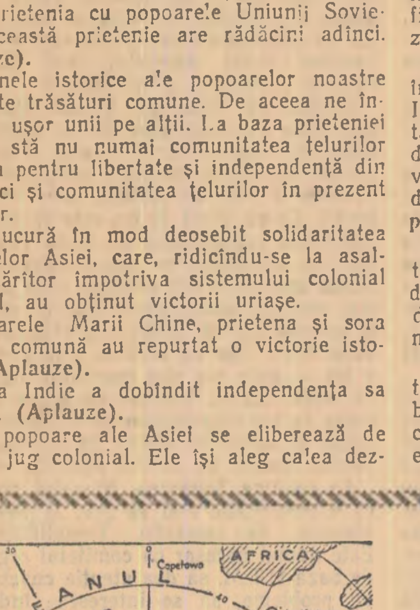
PARIS 30 (Agerpres).

După cum anunță agențiile de presă occidentale primul ministru Edgar Faure a convocat în seara zilei de 30 noiembrie o ședință extraordinară a Consiliului de miniștri pentru a hotărî dacă să demisioneze sau să dizolve Adunarea Națională.

Agenția France Presse menționează că Pierre Schneiter, președintele Adunării Naționale franceze a avut înaintea acestei ședințe o lungă întrevedere cu președintele Republicii Franceze René Coty. In cursul acestei întrevederi el a prezentat președintelui Coty în scris avizul său referitor la dizolvarea Adunării Naționale Franceze, aviz care este cerut conform dispozițiunilor constituționale, din partea președintelui Adunării Naționale.

ANTARCTIDA

I. Rădulescu
conf. univ. la Facultatea de Geo-Geografie din București

Mirajul unui nou continent

Din timpurile cele mai vechi, oamenii de știință gîndeau că în regiunea Polului sud al Pămîntului, trebuie să existe un continent mare, care să țină echilibrul continentelor din emisfera nordică, căci altfel după părerea lor, globul pămîntesc s-ar fi răsturnat cu partea cea mai grea în jos.

Pentru prima oară, cîteva insule din apropierea continentului sudic au fost zărite de cîtiva corăbieri olandezi, la sfîrșitul veacului al XV-lea. Acești corăbieri nu au făcut însă cercetări.

Mai tîrziu, au fost descoperite și alte insule în mările sudice, departe spre sud de capătul Americii de Sud, Africei și Australiei; acest lucru i-a făcut pe oamenii de știință din secolele trecute să se încredințeze, că în jurul Polului Sud, ar exista într-adevăr un continent întins.

În aceste condiții, englezii au organizat în veacul al XVIII-lea o expediție condusă de exploratorul James Cook cu scopul de a descoperi continentul sudic.

Expediția lui Cook a trecut de trei ori cercul polar de sud, însă din cauza ghețurilor care înconjoară continentul sudic pe o lățime de 1000-1500 km, el nu a izbutit să se apropie de continent. Din această cauză, James Cook a fost de părere că acest continent sudic ori nu există, ori nu se poate ajunge la el din cauza ghețurilor.

Descoperirea Antarcticei

Afirmația lui Cook a fost desmințită abia peste o jumătate de veac, de către oamenii care au cercetat amănunțit regiunile din Antarctica, care au stat mai multă vreme printre ghețurile polare și care, în cele din urmă au atins în cîteva puncte, țărmurile misteriosului continent sudic. Acești oameni au fost navigatorii ruși, care între anii 1819-1821 au întreprins expediția în Antarctica și au descoperit acest continent.

Inlăturînd numeroase piedici pe care le-au întîlnit în cale, navigatorii ruși au trecut de 5 ori cercul polar de sud, pentru a descoperi continentul necunoscut.

La 10 ianuarie 1821, după multe suferințe îndurate, marinarii ruși, primii dintre marinarii lumii, au văzut pămîntul Antarcticei.

La 11 ianuarie 1821 a fost descoperită insula denumită de ei „Petru I". Această descoperire, desigur, desmințea odată pentru totdeauna, că în regiunea Polului Sud, nu există nici un continent.

Tot în ianuarie 1821, marinarii ruși au mai descoperit insule în arhipelagul Shetlandelor de sud, care au căpătat denumiri rusești ca: Borodino, Smolensk, Berezina etc.

Misiunea fiind îndeplinită, — descoperiseră cel de al șaselea continent al planetei — marinarii ruși s-au îndreptat spre patrie, iar la 24 iulie al aceluiași an (1821) ei au ancorat în rada portului Kronstadt.

Pînă către sfîrșitul secolului al XIX-lea nu s-au cunoscut exact țărmurile continentului sudic, ci doar existența unor munți și vulcani, precum și salteaua de gheață care acoperă întregul continent.

Abia în 1911 s-a început cursa cuceririi Polului sud, care a fost atins pentru prima oară de Amundsen la 14 decembrie 1911, iar mai tîrziu de Scott.

Un uriaș frigorifer natural

Antarctica este regiunea de la Polul sud al Pămîntului, care se întinde de la paralela de 55 grade latitudine sudică pînă la Polul sud. Ea se poate împărți în două părți bine distincte: Subantarctica între 55° lat. sudică și cercul polar austral și Antarctica propriu zisă, între cercul polar și Polul sud. Adeseori, în vorbirea curentă, prin Antarctica se înțelege atît subantarctica cît și continentul propriu zis, care mai este cunoscut și sub numele de Antarctida.

Antarctida are aproximativ 11,3 milioane km. pătrați, iar ghețurile plutitoare din jurul continentului acoperă 3 milioane km. Antarctida se găsește la 600 km. depărtare de America de sud, la 3300 km de Australia și la 4400 km. de Africa.

Subantarctica e o regiune oceanică, presărată cu numeroase insule. Aici nu se distinge nici iarnă, nici vară, iar vînturile suflă tot anul, fără încetare. Umezeala este mare, iar cerul continuu acoperit de nori. Temperatura ajunge iarna în medie la — 2°, iar vara + 6°. Furtunile, ploile sînt permanente, iar soarele nu se vede aproape niciodată.

Viața în Subantarctica este reprezentată în ceea ce privește flora, prin cîteva specii de mușchi, licheni și alge. Fauna e reprezentată prin cîteva insecte fără aripi, prin muște și fluturi.

Insulele nu sînt locuite de oameni, afară de un sat norvegian, folosit ca bază pentru vînătoare de balene.

Antarctica propriuzisă cuprinde continentul Antarctida și ghețurile înconjurătoare.

Antarctida răsăriteană e acoperită cu gheață, aproape în întregime, afară de cîteva porțiuni spre țărm, care apar ca niște pustiuri pietroase. Relieful acestei părți a Antarctidei are înălțimi de pînă la 3000 m. în regiunea Polului sud.

Antarctida apuseană e partea cea mai mică a continentului, despărțită de cea răsăriteană prin munții denumiți ai regiunei Maud, cu înălțimi care trec de 4000 de metri.

Clima în Antarctida este foarte aspră și se caracterizează prin temperaturi joase — 60° pînă la —70° și vînturi puternice de peste 100 kilometri pe oră, care pornesc de la Polul sud în toate direcțiile.

Viața pe continent este foarte săracă: pinguini, pescăruși, albatroși, apoi mușchi, licheni și alge.

În concluzie, Antarctida e un uriaș frigorifer natural al Pămîntului, este mai precis cel mai mare rezervor de frig.

Un continent bogat

Antarctica, luată în general, prezintă în zilele noastre mare importanță atît pentru economie, cît și pentru cercetările științifice.

Întinderile uriașe ale Subantarcticei și Antarcticei au fost considerate pînă la începutul secolului nostru, ca niște pămînturi sterpe, nefolositoare. În secolul al XX-lea însă, în Antarctica s-au descoperit importante zăcăminte de cărbune, aur, argint, cositor, în regiunea Capului Danison, din sectorul australian al Antarctidei; minereuri de plumb și sulfură de fier în sectorul central dintre Oceanul Pacific; pirită și minereu de cupru în insulele Scoția de sud și în arhipelagul lui Palmiev, care aparține de insulele Falkland dinspre America de sud.

Din cercetările întreprinse pînă acum, se bănuiește că în subsolul Antarcticei s-ar găsi și mari rezerve de petrol și minereuri de uraniu — materii de mare importanță.

Din această cauză, statele imperialiste din secolul nostru, rînd pe rînd, au pus mîna pe cîte o bucată mai mică sau mai mare din Antarctica: Anglia cea dintîi a ocupat insulele Falkland, între 1908 și 1911, în 1923 predă „teritoriul Rossa" dominionului său Noua Zeelandă, în 1933 tot Anglia încredințează dominionului său Australia, regiunea din Antarctida situată în fața insulei Tasmania.

După exemplul englez și alte țări capitaliste au pornit la cucerirea de ținuturi în Antarctica astfel: Franța în 1924 și 1938 a declarat pămîntul antarctic denumit Adelaida, că este pămînt sub suveranitatea Franței; Norvegia, în 1931 și 1934 a declarat drept proprietatea sa, insula Petru I, descoperită de expediția rusă condusă de Bellingshausen și Lazarev. Uniunea Sovietică nu a recunoscut ca legale toate aceste acțiuni și prin declarația din 27 ianuarie 1939 și-a rezervat punctul său de vedere în această problemă.

După cel de al II-lea război mondial, imperialiștii americani și-au extins influența lor asupra Antarcticei, iar, în 1946 Acheson — om de stat american — a declarat că S.U.A. nu recunosc pretențiile celorlalte țări asupra posesiunii din Antarctica.

Posibilitatea de a folosi Antarctica drept bază militară, în afara bogățiilor menționate, constituie temeiul expansiunii contemporane a statelor imperialiste și în primul rînd a S.U.A. și Angliei.

Oamenii simpli și iubitori de pace din întreaga lume socotesc însă că Antarctica nu trebuie să fie transformată într-o bază agresivă, ci că acest continent întins trebuie cercetat, bogățiile lui valorificate. Interiorul său trebuie să servească pentru observații meteorologice, pentru sboruri transpolare, toate acestea avînd o mare importanță științifică pentru întreaga omenire.

O mare expediție sovietică

Către această împărăție a tăcerii de gheață, la zeci de mii de kilometri depărtare de țărmurile patriei, se va îndrepta expediția științifică sovietică pe vasul „Obi", utilat de tehnica înaintată sovietică pentru navigația printre ghețari.

Vasul „Obi" este prevăzut cu cîteva laboratoare pentru cercetări științifice, cu macarale de mare adîncime pentru măsurarea adîncimilor oceanului, cu avioane și helicoptere, cu o aparatură de navigație dintre cele mai moderne, aparate de radio care vor permite legătură permanentă cu Moscova.

Șeful echipei expediției antarctice sovietice va fi eroul Uniunii Sovietice, Mihail Somov — doctor în științe geografice, cunoscut cercetător polar sovietic, care în 1950-1951 a condus lucrările științifice la stațiunea în derivă „Polul Nord Nr. 2".

Expediția antarctică sovietică are ca scop participarea la cel de al treilea an geofizic internațional — o mare acțiune științifică, care se întreprinde în comun de zeci de state între 1957-58. Oamenii de știință din multe țări vor face cu această ocazie, după un program bine stabilit, cercetări în diferite puncte ale globului — pe uscat, pe mare și în văzduh.

Oamenii sovietici de știință vor face cercetări în multe stațiuni după programul anului geofizic internațional și mai ales în Antractica și Arctica.

Pe continentul de gheață — Antarctida — se vor crea trei baze științifice: una pe litoral, în apropierea cercului polar de sud, alta în apropierea Polului sud, iar a treia în regiunea Polului geomagnetic de sud.

Pe țărmul înghețat și pustiu al celui de al șaselea continent al planetei chiar de la început se va crea un orășel științific sovietic. În apropierea acestui orășel sovietic științific se va crea baza expediției antarctice a S.U.A. Dr. Mihail Somov — conducătorul expediției antarctice sovietice la aflarea acestei știri a declarat: „Ne-a făcut o deosebită plăcere să aflăm că în vecinătatea expediției sovietice se va afla una din bazele expediției antarctice a S.U.A. Ne exprimăm speranța că între oamenii de știință din țările noastre va exista o strînsă colaborare".

În prezent în Uniunea Sovietică se fac toate pregătirile.

În această expediție științifică, oamenii de știință sovietici, în strînsă colaborare creatoare cu oamenii de știință din S.U.A., Anglia, Franța și din alte țări care-și fac de asemenea baze științifice în Antarctica, vor studia întregul complex de probleme prevăzute de organizatorii anului geofizic internațional.

KALININGRAD 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 noiembrie, colectivul portului comercial maritim Kaliningrad a terminat cu multe ore înainte de termen încărcarea echipamentului expediției antarctice pe bordul vasului căpitan — nava Diesel electrică „Obi". În calele navei s-au încărcat căsuțe prefabricate și toate materialele necesare construirii unui orășel științific în Antarctica.

Pe punte au fost încărcate helicoptere, bărci cu motor și șalupe care vor fi folosite de participanții la expediție. Calele părții centrale ale navei au fost închise iar deasupra lor a fost montată o platformă metalică pentru ultima încărcătură — avioane ale detașamentului pilotului polar Cerevincinii.

Cu ajutorul unei puternice macarale plutitoare avioanele au fost așezate pe platformă.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 noiembrie motonava „Obi" — vasul amiral al primei expediții sovietice în Antarctică — a părăsit portul Kaliningrad, îndreptîndu-se spre țărmurile Antarctidei.

Agențiile de presă comunică:

NEW YORK. — La ședința plenară a Adunării Generale O.N.U. din 29 noiembrie au fost examinate rapoartele comitetelor și proiectele de rezoluții în problemele a căror discutare a luat sfîrșit în comitete.

După scurte declarații în legătură cu motivarea votului, Adunarea Generală a adoptat cu 44 voturi și 11 abțineri rezoluția în problema coreeană, prezentată de Comitetul Politic al Adunării Generale O.N.U. Ca și atunci cînd această rezoluție a fost pusă la vot în Comitetul Politic, s-au abținut delegațiile următoarelor țări: Bolivia, Birmania, R.S.S. Bielorusă, Chile, Cehoslovacia, India, Indonezia, Polonia, Siria, R.S.S. Ucraineană și Uniunea Sovietică.

ANKARA. — Agențiile de presă occidentale anunță că în noaptea de 29 spre 30 noiembrie, toți cei 16 membri ai guvernului turc și-au prezentat demisia primului ministru, Menderes.

PRAGA. — Delegația guvernamentală a R. Cehoslovace în frunte cu R. Dvorak, ministrul Comerțului Exterior, care a vizitat India, Birmania și Egiptul, s-a înapoiat la Praga.

RABAT. — După cum anunță agenția United Press sultanul Marocului Ben Yussef a cerut marți încheierea unui pact defensiv între națiunile musulmane lăsînd să se înțeleagă că ar sprijini pactul agresiv de la Bagdad care leagă Orientul Mijlociu de alianțele occidentale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52